

До захисту

Національний технічний університет
"Дніпровська політехніка"

Навчально-науковий Інститут економіки
Фінансово-економічний факультет
Кафедра економічного аналізу і фінансів

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до кваліфікаційної роботи
ступеню магістр

студента Драпалюка Олега Ігоровича
(ПІБ)
академічної групи 072м-20-1
(шифр)
спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»
(код і назва спеціальності)
освітньо-професійної програми Фінанси, банківська справа та страхування
(код і назва програми)
на тему: « Управління інвестиційною діяльністю підприємства
(на прикладі ТОВ «Ласунка»)»

Керівники	Прізвище, ініціали	Оцінка за шкалою		Підпис
		рейтинговою	інституційною	
Кваліфікаційної роботи	Штефан Н.М.	78	добре	<i>[Signature]</i>
Рецензент	КОВАЛЕНКО І.В.	80	добре	<i>[Signature]</i>
Нормоконтролер	Федорова О.Г.	78	добре	<i>[Signature]</i>

Дніпро
2022

Національний технічний університет

"Дніпровська політехніка"

ЗАТВЕРДЖЕНО:

завідувач кафедри

економічного аналізу і фінансів

(повна назва)

О.В.Єрмошкіна

(підпис)

(прізвище, ініціали)

_____ 2021 року

ЗАВДАННЯ

на кваліфікаційну роботу

ступеню магістр

студенту Драпалюку О. І.

(прізвище, ініціали)

академічної групи 072М-20-1

(шифр)

спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»

(код і назва спеціальності)

На тему: «Управління інвестиційною діяльністю підприємства (на прикладі ТОВ «Ласунка»)»

затверджену наказом ректора НТУ "Дніпровська політехніка" від 16.12.2021 р. №1064-с

Розділ	Зміст	Термін виконання
ВСТУП	Актуальність теми, мета і завдання, об'єкт і предмет роботи, методи, наукова та практична цінність, апробація результатів, публікації, структура роботи	04.10.2021-15.10.2021
Розділ 1	Теоретичні основи управління інвестиційною діяльністю підприємства	18.10.2021-29.10.2021
Розділ 2	Аналіз управління інвестиційною діяльністю підприємства	01.11.2021-26.11.2021
Розділ 3	Управління інвестиційною діяльністю підприємства	29.11.2021-10.12.2021
Розділ 4	Результати досліджень щодо процесу управління інвестиційної діяльності підприємства	13.12.2021-31.12.2021
ВИСНОВКИ		04.01.2022-06.01.2022
Демонстраційний матеріал	Підготовка демонстраційного матеріалу до захисту	10.01.2022-11.01.2022

Завдання видано _____

(підпис керівника)

Штефан Н.М.
(прізвище, ініціали)

Дата видачі завдання 27.09.2021 р.

Дата подання до екзаменаційної комісії 17.01.2022 р.

Завдання прийнято до виконання _____

(підпис студента)

Драпалюк О.І.
(прізвище, ініціали)

АНОТАЦІЯ

Драпалюк Олег Ігорович. Управління інвестиційною діяльністю підприємства (на прикладі ТОВ «Ласунка»). На правах рукопису.

Кваліфікаційна робота на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра за спеціальністю 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» за спеціалізацією «Корпоративний фінансовий менеджмент». – НТУ «Дніпровська політехніка», Дніпро, 2022.

Кваліфікаційна робота присвячена дослідженню і обґрунтуванню теоретичних і методологічних основ управління прибутком підприємств в умовах ринкової економіки. Дипломна робота включає в себе вступ, чотири розділи, висновки, список використаних джерел та додатки.

У першому розділі дипломної роботи проведено дослідження теоретичних аспектів управління інвестиційною діяльністю: методичних підходів до формування інвестиційної стратегії розвитку підприємства. У другому розділі оцінено тенденції розвитку підприємства, ефективність стратегії управління інвестиційною діяльністю ТОВ «Ласунка». У третьому розділі обґрунтовані методичні підходи до ефективного управління інвестиційною діяльністю підприємства на основі обґрунтування оптимального асортименту продукції підприємства.

У четвертому розділі проведена оцінка економічної ефективності удосконалення процесу управління інвестиційною діяльністю та прогнозування показників прибутковості підприємства ТОВ „Ласунка».

ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ, ІНВЕСТИЦІЙНА СТРАТЕГІЯ ПІДПРИЄМСТВА, ВНУТРІШНЯ СТАВКА ДОХОДНОСТІ, ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ.

ABSTRACT

Drapalyuk O. Managing investment activity of an enterprise (in term of Lasunka ltd) "- Manuscript.

Thesis for obtaining the educational qualification of Masters degree in 072 – Finances, Banking and Insurance specialized Master program " Corporate Financial Management " – NTU “Dniprovska politechnika”, Dnipro, 2022.

Thesis is devoted to investigation and substantiation of theoretical and methodological foundations profit management companies in a market economy. Thesis includes an introduction, four chapters , conclusions, list of references and appendices.

In the first chapter of the thesis studied the theoretical aspects of investment activity: methodological approaches to the formation of the investment strategy of the company.

The second section evaluated trends of enterprise performance management strategy investment activity of "Lasunka" LTD.

The third section Methodical approach to the effective management of enterprise -based on optimal the range of goods of enterprise.

The fourth section assessed the cost-effectiveness of the management process improvement investment and forecasting of profitability LTD „ Lasunka ”.

FINANCIAL RESULTS, INVESTMENT STRATEGIES, NET PRESENT VALUE, INTERNAL RATE OF RETURN, PROFIT

ЗМІСТ

Стор.

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ.....	10
1.1 Управління інвестиційною діяльністю: сутність, функції, методи і моделі прийняття рішень.....	10
1.2 Інвестиційне законодавство: стан, проблеми, перспективи.....	20
1.3 Управління інвестиційною діяльністю як складової фінансового механізму і як фактору підвищення рентабельності роботи підприємства.....	24
1.4 Сучасні економіко-математичні моделі в процесі прийняття рішень.....	32
1.5 Удосконалення управління інвестиційною діяльністю промислових підприємств України.....	33
Висновки до розділу 1.....	40
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА.....	43
2.1 Проблеми та перспективи розвитку світового і українського ринку морозива.....	43
2.2 Характеристика підприємства.....	46
2.3. Аналіз інвестиційної діяльності підприємства.....	49
Висновки до розділу 2.....	62
РОЗДІЛ 3 УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА.....	64
3.1 Розробка інвестиційної стратегії розвитку підприємства.....	64
3.2 Розрахунок ефективності інвестиційного проекту.....	76
3.3 Управління прибутком від впровадження інвестиційного проекту на базі диверсифікації видів продукції підприємства.....	80
Висновки до розділу 3.....	86

РОЗДІЛ 4 РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ ЩОДО ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА.....	89
4.1 Результати наукових досліджень та підсумки процесу розробки шляхів управління прибутком підприємства.....	89
4.2. Складення прогнозного балансу та розрахунок прогнозних показників фінансового стану підприємства	90
Висновки до розділу 4.....	94
ВИСНОВКИ.....	96
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	102
ДОДАТКИ.....	107

ВСТУП

Актуальність роботи. В даний час одним з основних факторів розвитку підприємства і збереження, або поліпшення позицій на ринку є його конкурентоспроможність. Для постійного підвищення рівня своєї конкурентоспроможності компанія повинна періодично оновлювати асортимент, підвищувати якість своєї продукції, проводити інновації. Проблема полягає у визначенні пріоритетів розвитку підприємства, виявленні інновацій, які сприяють розвитку підприємства. Після визначення пріоритетів необхідно визначити обсяг інвестицій, джерела фінансування для реалізації нових напрямків. Важливо визначити, в якому напрямку підприємства доцільно інвестувати, визначити очікуваний результат інвестиційної діяльності, що впливає на показники розвитку підприємства.

Ефективність прийняття рішень залежить від правильної постановки мети, яка повинна бути досягнута, оцінки шляхів її досягнення, факторів, що визначають придатність різних альтернатив і ймовірності їх реалізації. Вирішення проблеми оптимізації розподілу ресурсів в умовах їх обмежень вимагає розробки моделей, які адекватно відображають сукупний вплив великої кількості факторів на процеси управління в умовах динамічних змін зовнішнього середовища.

Головною метою управління інноваційним розвитком промислового підприємства є створення такого варіанту впровадження інноваційних заходів, який дозволяв при існуючих ресурсах досягати найвищого ефекту. Інноваційні заходи повинні не тільки підвищувати ефективність роботи підприємства, а й забезпечувати перехід на якісно новий рівень роботи підприємства.

Ефективна політика управління інвестиційною діяльністю повинна стати таким засобом, який дасть можливість покращити економічні, соціальні, інноваційні та інші показники діяльності підприємств.

Ціль та задачі дипломної роботи. Метою дипломної роботи є формування, розробка та обґрунтування практичних рекомендацій щодо інвестиційного розвитку підприємства на базі впровадження ефективних інвестиційних проектів з врахуванням обмежень щодо фінансових ресурсів і т.і.

Для досягнення поставленої мети в дипломній роботі вирішуються наступні задачі:

- встановлення сильних та слабких сторін діяльності підприємства на базі аналізу його фінансового стану;
- розробка заходів, за допомогою яких можна підвищити ефективність його роботи;
- визначення економічної ефективності запропонованих заходів щодо підвищення ефективності роботи підприємства і оцінка впливу їх впровадження на показники фінансового стану підприємства.

Для досягнення поставленої мети були вивчені наступні матеріали та документи: річні фінансові звіти, звіти по випуску продукції, по виконанню поставок продукції споживачам.

Об'єктом дослідження є процес управління інвестиційною діяльністю підприємства.

Предмет дослідження – теоретичні, методичні та практичні питання управління інвестиційною діяльністю підприємства.

Методи дослідження. Для вирішення задач, поставлених в даній дипломній роботі були використані статистичні методи, аналітичні методи, методи порівняльного аналізу, економіко-математичні методи.

Інформаційну базу дипломної роботи склали законодавчі, нормативні й інструктивні документи, які регламентують діяльність підприємства, планово-економічних служб підприємств України, баланси і звіти підприємства, дані державної статистики, інформаційні звіти інших міністерств та відомств, науково-дослідних інститутів, центрів і фондів, які оприлюднені і не

становлять службової чи комерційної таємниці, а також інформаційні матеріали, опубліковані в періодичних виданнях.

Наукова новизна одержаних результатів. Наукова новизна дослідження полягає в обґрунтуванні теоретико-методологічних і практичних аспектів та механізмів управління інвестиційною діяльністю підприємства з метою максимізації прибутку підприємства.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання запропонованих заходів у діяльності промислових підприємств при розв'язанні завдань з управління інвестиційною діяльністю підприємств.

Особистий внесок здобувача. Теоретичні положення, висновки та рекомендації, які виносяться на захист, одержано автором самостійно на підставі критичного аналізу літературних джерел, даних фінансової звітності підприємства.

Апробація результатів дослідження. За результатами досліджень написана стаття «Оцінка впливу нових фінансових технологій, інструментів та інститутів на сталість розвитку фінансових ринків та економіки в цілому», яка надрукована в журналі «Ефективна економіка», 2021, № 12.

Обсяг і структура дипломної роботи. Дипломна робота складається зі пояснювальної записки, завдання, анотації, змісту, вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел, додатків. Основний зміст дипломної роботи викладено на 112 сторінках машинописного тексту. Робота містить 25 таблиць, 3 рисунки, 52 літературні джерела.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

1.1 Управління інвестиційною діяльністю: сутність, функції, методи і моделі прийняття рішень

Проблемам управління інвестиційною діяльністю багато уваги приділялось як зарубіжними, так і вітчизняними вченими-економістами. Але питання, що стосуються теоретичного визначення управління інвестиційною діяльністю, і сьогодні потребують уточнення.

Ефективність прийняття рішень залежить від правильної постановки мети, яка повинна бути досягнута, оцінки шляхів її досягнення, факторів, що визначають придатність різних альтернатив і ймовірності їх реалізації. Вирішення проблеми оптимізації розподілу ресурсів в умовах їх обмежень вимагає розробки моделей, які адекватно відображають сукупний вплив великої кількості факторів на процеси управління в умовах динамічних змін зовнішнього середовища.

Актуальність даної теми полягає в тому, що наша країна знаходиться в процесі розвитку, для якого необхідно застосувати залучення коштів з різних джерел: інвестиційних фондів, фондів приватних інвесторів, а особливо іноземних інвестицій. Тобто ефективність інвестиційної діяльності є одним з перших місць в умовах розвитку нашої держави.

Інвестиційна діяльність — це комплекс заходів і практичних дій юридичних та фізичних осіб (українських або іноземних), а також держави щодо здійснення інвестицій у будь-якій формі з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту.

Закон України "Про інвестиційну діяльність" (ст. 1) визначає інвестиції як усі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти

підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект [3].

У монографії "Інвестиції", підготовленій нобелівським лауреатом з економіки У. Шарпом разом з іншими американськими вченими, зазначається: "У найширшому розумінні термін "інвестувати" означає розлучитися з грошми сьогодні з тим, щоб отримати їх більшу суму в майбутньому" [51]. "Інвестиція — це спосіб розміщення капіталу, який має забезпечити збереження або зростання суми капіталу", — визначають американські економісти Л. Гітман і М. Джонк у монографії "Основи інвестування" [24].

У найбільш загальному вигляді інвестиції розуміються як вкладення капіталу з метою його збільшення в майбутньому. Такий підхід до визначення поняття "інвестиції" панує як у європейській, так і в американській методології.

Згідно до Закону України „Про інвестиційну діяльність” до об’єктів інвестування належить:

- кошти, цільові банківські вклади, паї, акції та інші цінні папери;
- рухоме та нерухоме майно (будинки, споруди, устаткування та інші матеріальні цінності);
- майнові права, що випливають з авторського права, досвід та інші інтелектуальні цінності;
- сукупність технічних, комерційних та інших знань, оформлених у вигляді технічної документації, навичок та виробничого досвіду, необхідних для організації того чи іншого виду виробництва, але незапатентованих (ноу-хау);
- права користування землею, водою, ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права;
- інші цінності[3,4].

Інвестиції в об’єкти підприємницької діяльності здійснюються в різних формах, з метою обліку, аналізу та планування інвестиції класифікуються за різними ознаками[3,4].

1. За об’єктами вкладень виділяються реальні та фінансові інвестиції.

Під реальними інвестиціями розуміють вкладення коштів у реальні активи - як матеріальні, так нематеріальні (інноваційні інвестиції).

Під фінансовими інвестиціями розуміють вкладення коштів у різні фінансові активи, серед яких найбільш значну частку посідають вкладення у цінні папери.

2. За характером участі в інвестуванні виділяються прямі і непрямі інвестиції.

Під прямими інвестиціями розуміється безпосереднє вкладення коштів інвестором в об'єкти інвестування.

Під непрямыми інвестиціями розуміється інвестування, опосередковане іншими особами (інвестиційними або фінансовими посередниками).

3. За періодом інвестування розрізняють короткострокові та довгострокові інвестиції.

Під короткостроковими інвестиціями розуміють звичайно вкладення капіталу на період, не більше одного року (наприклад, короткострокові депозитні внески, купівля короткострокових ощадних сертифікатів тощо). Під довгостроковими інвестиціями розуміють вкладення капіталу на період більше одного року.

4. За формами власності інвесторів розрізняють інвестиції приватні (акціонерні), державні, іноземні та спільні.

5. За регіональною ознакою інвестиції виділяють в середині країни та за кордоном.

Під внутрішніми інвестиціями розуміють вкладення коштів у об'єкти інвестування, розміщені в межах даної країни.

Під інвестиціями за кордоном (іноземні інвестиції) розуміють вкладення коштів у об'єкти інвестування, розміщені за межами даної країни [24,25, 39,51].

Основною метою управління інвестиційною діяльністю є забезпечення найбільш ефективних шляхів реалізації інвестиційної стратегії підприємства на окремих етапах його розвитку. В кінцевому підсумку воно набуває

конкретного вираження в максимізації ринкової вартості підприємства та підвищенні добробуту його власників у поточному та майбутніх періодах. Тому в процесі реалізації цієї мети інвестиційна діяльність спрямовується на вирішення таких найважливіших завдань розвитку економіки підприємства[18,30].

По-перше, на основі здійснення лише ефективної інвестиційної діяльності можливе забезпечення високих темпів економічного розвитку підприємства (стратегія підприємства на будь-якому етапі його розвитку з моменту створення передбачає постійне економічне зростання шляхом збільшення обсягу і диверсифікації діяльності, максимально можливу активізацію інвестиційних процесів).

По-друге, забезпечення максимізації чистого прибутку, що залишається в розпорядженні власників підприємства від інвестиційної діяльності (за наявності альтернативних рішень щодо інвестування треба приймати ті з них, які забезпечують найбільший прибуток у розрахунку на одиницю вкладеного капіталу). Максимізація рівня чистого інвестиційного прибутку має забезпечуватися в межах допустимого інвестиційного ризику, конкретний рівень якого визначається схильністю до ризиків власників або менеджерів підприємства при здійсненні інвестиційної діяльності.

По-третє, забезпечення мінімізації інвестиційних ризиків за необхідного рівня дохідності інвестицій.

По-четверте, забезпечення оптимальної ліквідності інвестицій та можливостей швидкого реінвестування капіталу.

По-п'яте, забезпечення формування необхідних обсягів та оптимальної структури інвестиційних ресурсів з урахуванням потреб (попиту) на довготермінову перспективу.

По-шосте, підтримання фінансової стійкості та платоспроможності підприємства у процесі здійснення інвестиційної діяльності.

По-сьоме, пошук і обов'язкове здійснення шляхів прискорення реалізації інвестиційних програм та проектів підприємства.

Усі зазначені вище завдання управління інвестиційною діяльністю тісно взаємопов'язані та взаємозумовлені.

Головною метою управління інвестиційною діяльністю підприємства є отримання максимального прибутку не тільки в поточному, але і у перспективному періодах.

Управління інвестиційною діяльністю передбачає необхідність проведення фінансово-економічних розрахунків, які пов'язані з потоками грошових коштів в різні періоди. Вирішальною при цьому є оцінка вартості грошей, яка з часом змінюється з урахуванням норми прибутку на фінансовому ринку.

Управління інвестиційною діяльністю промислового підприємства включає:

- розробку стратегії розвитку підприємства (визначення мети і завдань подальшого розвитку підприємства);
- формування бази інвестиційних проектів для досягнення стратегічних цілей підприємства з визначенням їх ефективності за різними критеріями;
- пошук джерел фінансування інвестиційних проектів з визначенням вартості їх залучення;
- вибір оптимального варіанту інвестиційного розвитку підприємства з врахуванням стратегічної мети розвитку підприємства;
- реалізація інвестиційних проектів, включених до оптимального плану інвестиційного розвитку підприємства,
- визначення ефективності обраної стратегії інвестиційного розвитку підприємства.

Питанням дослідження різних підходів щодо підвищення ефективності управління інвестиційною діяльністю та інвестиційних процесів присвячено ряд робіт зарубіжних і вітчизняних вчених-економістів: І.А.Бланка [18,19], Ю. Брігхема [21], Ван Хорна[23], М.Я.Коробова[33] , А.А.Пересади [26,41], М.Г.Чумаченка [50], У.Шарпа [51] та інші.

Особливістю інвестиційної діяльності є довготривалий характер витрат. Між витратами інвестиційних ресурсів і отриманням інвестиційного прибутку зазвичай проходить тривалий період. Крім того, інвестиційній діяльності притаманні високі ризики.

Інвестиційна активність підприємств багато в чому залежить від «інвестиційного клімату» країни, тобто сукупності правових, економічних, соціальних та інших умов здійснення інвестиційної діяльності, що впливають на прибутковість і ризик інвестицій.

Всі підприємства певною мірою пов'язані з інвестиційною діяльністю. Прийняття рішень щодо інвестиційних проектів ускладнюється різними факторами: типом інвестицій, вартістю інвестиційного проекту, множинністю доступних проектів, обмеженими фінансовими ресурсами, доступними для інвестицій, ризиком, пов'язаним з прийняттям рішення. Загалом, всі рішення можна класифікувати наступним чином.

Інструментальне забезпечення процесу впровадження і оцінки ефективності інвестицій є необхідністю у прийнятті управлінських рішень. З цією метою для практичної інвестиційної діяльності розроблена методика, яка дозволяє поетапно здійснювати регульовані дії для реалізації ефективного управлінського рішення. Суть поняття методології розкривається у визначенні, згідно з яким методика є фіксованим набором методів практичної діяльності, що призводить до заданого результату. У науковому пізнанні техніка відіграє важливу роль в емпіричних дослідженнях (спостереженнях і експериментах). На відміну від методу, завдання методики не включають теоретичне обґрунтування отриманого результату, вона концентрується на технічній стороні експерименту і на регулюванні дій дослідника.

Серед основних моделей прийняття загальних інвестиційних рішень класифікують:

1. Обов'язкові інвестиції, тобто ті, які необхідні для продовження діяльності компанії:

- рішення для зменшення шкоди навколишньому середовищу;

- покращення умов праці до державних стандартів.

2. Рішення, спрямовані на зниження витрат:

- рішення для вдосконалення використовуваних технологій;

- підвищення якості продукції, робіт, послуг;

- удосконалення організації та управління роботою.

3. Рішення, спрямовані на розширення та оновлення компанії:

- інвестиції в нове будівництво (будівництво об'єктів, які матимуть статус юридичної особи);

- інвестиції в розширення компанії (будівництво об'єктів в нових районах);

- інвестиції в реконструкцію підприємства (будівництво на існуючих площах з частковою заміною обладнання);

- інвестиції в технічне переоснащення (заміна та модернізація обладнання).

4. Рішення про придбання фінансових активів:

- рішення, спрямовані на формування стратегічних альянсів (синдикатів, консорціумів тощо);

- рішення для придбання;

- рішення щодо використання складних фінансових інструментів в операціях з основними засобами.

5. Рішення для розвитку нових ринків і послуг;

Правила прийняття інвестиційних рішень застосовуються при певному порядку принципів, а саме: вкладання грошей у виробництво або цінні папери тільки в тому випадку, якщо ви можете отримати чистий прибуток вище, ніж від зберігання грошей в банку; вкладання коштів тільки в тому випадку, якщо рентабельність інвестицій перевищує темпи зростання інфляції; інвестування тільки в найвигідніші проекти з урахуванням дисконтування.

Методи мінімізації ризиків. Метод обліку премії за ризик полягає в розрахунку вартості капіталу проекту, скоригованого на ризик. Цим методом вартість капіталу для проекту визначається як сума безризикової ставки прибутку та премії за ризик, що дорівнює продукту відносного коефіцієнта ризику програми та премії за ринковий ризик. Метод формування

інвестиційного портфеля дозволяє застрахуватися від можливості повної втрати вкладеного капіталу. Так само, як диверсифікований портфель цінних паперів знижує середній портфельний ризик інвестицій, так і при формуванні інвестиційних програм поряд з високоприбутковими і ризикованими проектами повинні бути включені проекти з низькою ефективністю і мінімальним рівнем ризику.

Метод участі в управлінні. Метод передбачає участь всіх співробітників компанії в управлінні реалізацією інвестиційної програми на основі певних правил, що нормалізують взаємодію на рівні підрозділів підприємства і співробітників.

Методи економічної та соціально-психологічної стимуляції. До них відносяться методи індивідуального, групового і колективного стимулювання, методи економічної взаємодії між підрозділами і службами підприємства, методи участі в прибутках і доходах, а також методи, що задовольняють необхідність саморозвитку і самореалізації. Ці методи покликані підвищити активність співробітників при реалізації інвестиційних програм як на етапах планування і проектування, так і в процесі реалізації проекту.

В якості методів контролю і регулювання використовуються методи аналізу інвестиційних результатів, моніторингу стану підприємства і управління відхиленнями.

Методи аналізу результатів інвестиційної діяльності.

Методи аналізу фінансових результатів інвестицій, факторний аналіз змін показників. Факторний аналіз виявляє відхилення від встановлених значень показників і визначає причини цих відхилень. Серед факторів, що впливають на зміну аналізованого показника, можна виділити фактори, контрольовані підприємством і неконтрольовані.

Метод контролю за відхиленнями. Управління може здійснюватися на основі результатів інвестиційної діяльності та моніторингу поточного стану. У першому випадку на контрольовані фактори впливають в правильному напрямку, вживаються заходи з адаптації до змін неконтрольованих факторів.

При регулюванні, заснованому на моніторингу, здійснюється управління відхиленнями досягнутих результатів від запланованих.

Таким чином, рішення про інвестування в проект приймається, якщо воно відповідає наступним критеріям: дешевизна проекту; мінімізація ризику інфляційних втрат; стислість терміну окупності; стабільність або концентрація доходів; висока рентабельність як така, так і після дисконтування; відсутність більш вигідних альтернатив. На практиці проекти вибираються не стільки найвигіднішими і найменш ризикованими, скільки ті, що найкращим чином вписуються в стратегію компанії.

Причини необхідності інвестицій можуть бути різними, але в цілому їх можна розділити на три види: оновлення існуючої матеріально-технічної бази, збільшення обсягів виробничої діяльності, освоєння нових видів діяльності.

Формування інвестиційної програми, при прийнятті певної моделі інвестиційного управління, проходить наступні етапи:

- 1) розробка та затвердження стратегії розвитку підприємства, визначення інвестиційної політики - на основі аналізу капітальних інвестицій за попередні періоди, динаміки показників, порівняльного аналізу інвестиційних процесів у галузі;

- 2) розробка та подання проектних обґрунтувань - інвестиційних пропозицій з визначенням переліку об'єктів, що потребують капітальних інвестицій, необхідних виробничих показників, передпроектних техніко-економічних обґрунтувань, планів техніко-економічних показників, доходів і витрат підприємства, джерел і фінансових ресурсів;

- 3) розробка інвестиційних обґрунтувань та попереднє затвердження проектів - включає попереднє вивчення попиту на продукцію з урахуванням експорту та імпорту, оцінку рівня базових, прогнозних та плакучих цін на продукцію;

- 4) розробка та прийняття техніко-економічного обґрунтування;

- 5) формування та затвердження інвестиційної програми - включає комплексну експертизу розробленого ТЕО, розробку планів проектно-

вишукувальних робіт, поставок обладнання, очікуваних джерел та графіків фінансування; складання програми, схем її фінансування, плану залучення ресурсів;

б) залучення інвестицій – включає розробку графіка отримання та погашення інвестиційних ресурсів, стратегії фінансових відносин з кредитними та інвестиційними структурами;

7) реалізація проектів інвестиційної програми;

8) моніторинг і регулювання виконання інвестиційних програм - включає щоквартальні звіти про виконання будівельно-монтажних робіт і наступні плани (терміни, обсяги, графіки робіт, їх фінансування).

Отже, після виявлення основних проблем в оцінці надійності інвестиційних проектів ми бачимо, що не існує єдиної визначеної системи, яка надає прийняття інвестиційного рішення. Перехід до нової моделі економічного розвитку України робить особливо актуальним дослідження нових підходів до управління інвестиційною діяльністю промислових підприємств, особливо тих, які все ще перебувають у кризовій ситуації.

Існує гостра необхідність створення повноцінної інвестиційної інфраструктури, в першу чергу систем розподілу та накопичення (банки, страхові компанії, пайові фонди і пенсійні фонди, фондовий ринок, по відношенню до). Інвестори повинні мати можливість зменшити або усунути ризики за допомогою загальноприйнятих фінансових і правових інструментів у світовій практиці. Отже, основною метою управління інвестиційною діяльністю є визначення напрямків, методів, засобів і форм інвестування з метою підвищення ефективності виробництва і збільшення прибутку підприємства.

Розробка та впровадження комп'ютерного супроводу прийняття рішень в інформаційно-керуючих системах промислових підприємств, дозволяє комплексно і всебічно аналізувати проблемні ситуації конкретної предметної області, характерні для складних виробничих систем.

Останнім часом в Україні набули широкого поширення кілька комп'ютерних імітуючих систем, що використовуються для розробки і оцінки інвестиційних проектів. Це пакети COMFAR (Комп'ютерна модель техніко-економічного обґрунтування та звітності) та PROPSPIN (PRO-ject Profile Screenig та система попередньої оцінки INformation), створені в ЮНІДО - Комітеті Організації Об'єднаних Націй з промислового розвитку, а також вітчизняні пакети PROJECT EXPERT. Всі ці програмні продукти базуються на методологічних підходах ЮНІДО до промислової техніко-економічної ефективності.

1.2 Інвестиційне законодавство: стан, проблеми, перспективи

На сьогодні правова система України включає велику кількість законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини в інвестиційній сфері. При цьому основою нормативно-правового регулювання в зазначеній сфері є закони.

Процес формування сучасної нормативно-правової бази, яка покликана регулювати інвестиційні процеси в Україні, розпочався з моменту прийняття Акту проголошення незалежності України.

Одним з перших кроків щодо врегулювання відносин у інвестиційній сфері в Україні стало прийняття Верховною Радою України законів України «Про захист іноземних інвестицій на Україні» від 10 вересня 1991 року № 1540а-ХІІ[7] та «Про інвестиційну діяльність» від 18 вересня 1991 року № 1560-ХІІ [3].

Основне спрямування Закону України «Про інвестиційну діяльність» полягає у забезпеченні рівного захисту прав, інтересів і майна суб'єктів інвестиційної діяльності незалежно від форм власності, а також на ефективне інвестування економіки України, розвитку міжнародного економічного співробітництва та інтеграції. Вказаним нормативно-правовим актом встановлено загальні правові, економічні та соціальні умови

інвестиційної діяльності на території України, визначено загальні положення та порядок здійснення інвестиційної діяльності, державного регулювання інвестиційної діяльності, гарантії прав суб'єктів інвестиційної діяльності, захист інвестицій тощо.[3]

Що стосується Закону України «Про захист іноземних інвестицій на Україні», то вказаний законодавчий акт спрямований на захист інвестицій, прибутків, законних прав та інтересів іноземних інвесторів на території України. Законом визначено правовий режим діяльності іноземних інвесторів та гарантії держави щодо здійснення інвестиційної діяльності на території України.[7]

Особливості режиму іноземного інвестування на території України встановив Закон України «Про режим іноземного інвестування» від 19 березня 1996 року № 93/96-ВР. [8] Положення цього Закону врегульовують відносини, зокрема, щодо державних гарантій захисту іноземних інвестицій, державної реєстрації та контролю за здійсненням інвестицій, діяльності підприємств з іноземними інвестиціями, розгляду спорів тощо.

До окремої групи можна віднести законодавчі акти, які встановлюють спеціальний правовий режим господарської діяльності у спеціальних (вільних) економічних зонах, регулюють спеціальні правові режими інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку та в межах технологічних парків України.

Так, у 1992 році було прийнято Закон України «Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон» від 13 жовтня 1992 року № 2673-ХІІ, який визначив порядок створення і ліквідації, механізм функціонування спеціальних (вільних) економічних зон на території України, загальні правові і економічні основи їх статусу, а також загальні правила регулювання відносин суб'єктів економічної діяльності цих зон з місцевими радами народних депутатів, органами виконавчої влади та іншими органами.[6]

Особливістю вітчизняного інвестиційного законодавства є те, що окремі аспекти в інвестиційній сфері, окрім вищевказаних нормативно-правових актів, регулюються також нормами господарського, податкового, валютного, банківського, фінансового, митного, цивільного й земельного законодавства, правовими актами про приватизацію, підприємництво, інноваційну діяльність, цінні папери та фондовий ринок, концесії тощо.

До такого законодавства слід віднести положення Податкового [12], Господарського[1], кодексів та законів України «Про інноваційну діяльність» від 4 липня 2002 року № 40-IV ;[9] «Про цінні папери та фондовий ринок» від 23 лютого 2006 року №3480-IV ;[11] «Про господарські товариства» від 19 вересня 1991 року № 1576-XII; [5] «Про акціонерні товариства» від 17 вересня 2008 року № 514-VI [2] тощо.

Державне регулювання в інвестиційній сфері також здійснюється за допомогою значної кількості указів Президента України, постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів України тощо.

Значну частину вітчизняного законодавства становлять міжнародно-правові акти, учасником яких є Україна: багатосторонні міжнародні угоди, конвенції, які спрямовані як на захист іноземних інвестицій, так і на врегулювання інших питань.

Крім того, в інвестиційній сфері діє велика кількість міжурядових угод про сприяння та взаємний захист інвестицій, які укладаються урядом України із урядами відповідних країн, та якими регулюються основні питання взаємин сторін такого договору в галузі інвестиційної діяльності.

Аналіз стану правового регулювання в інвестиційній сфері Україні свідчить про те, що інвестиційне законодавство потребує подальшого вдосконалення.

Національне законодавство у сфері регулювання інвестиційної діяльності нестабільне, нормативно-правова база зазнає постійних змін, оскільки в процесі її формування одні нормативно-правові акти приймаються,

інші відмінюються, або їх положення знаходять своє відображення в інших нормативно-правових актах.

22 грудня 2011 року прийнято Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про інвестиційну діяльність» № 4218-V,[4] яким передбачається приведення термінології у відповідність із чинним законодавством, визначення терміну «інвестиційний проект» та змісту складових частин інвестиційного проекту, напрямів, шляхів та заходів державної підтримки і стимулювання інвестиційної діяльності, а також запровадження державної реєстрації інвестиційних проектів/проектних (інвестиційних) пропозицій, які потребують державної підтримки та проведення оцінки їх економічної ефективності.

На сьогодні в Україні все ще відбувається процес формування нормативно-правової бази в інвестиційній сфері. На розгляді у Верховній Раді України знаходиться низка законопроектів, що спрямовані на удосконалення регулювання відносин в інвестиційній сфері, ведеться активна робота щодо врегулювання відносин в інвестиційній сфері, а національне інвестиційне законодавство наближається до стабілізації.

18 липня 2012 року Кабінет Міністрів України видав Постанову „Про затвердження порядку та критеріїв оцінки економічної ефективності проектних (інвестиційних) пропозицій та інвестиційних проектів”. [13]

Оцінка економічної ефективності інвестиційної пропозиції, інвестиційного проекту здійснюється за такими критеріями:

- чиста приведена вартість;
- внутрішня норма дохідності;
- дисконтований період окупності;
- індекс прибутковості.

1.3 Управління інвестиційною діяльністю як складової фінансового механізму і як фактору підвищення рентабельності роботи підприємства

Інвестиційна діяльність — це складова економічного управління діяльністю підприємства, що потребує визначення організаційно-економічних методів і форм управління всіма стадіями інвестиційних процесів на рівні підприємства — регіону — галузі — національного господарства в цілому.

Інвестиційна діяльність є способом створення додаткових грошових потоків шляхом впровадження ефективних інвестиційних проектів для подальшого розвитку і фінансового забезпечення підприємства. Але впровадження інвестиційних проектів також потребує додаткового фінансування, вартість якого необхідно враховувати при визначення ефективності того чи іншого варіанту подальшого розвитку підприємства.

Тому якісне управління інвестиційною діяльністю відобразиться на інвестиційній привабливості підприємства, зростанні фінансового забезпечення підприємства, а згодом і на функціонуванні фінансового — економічного механізму підприємства в цілому.

Управління інвестиційною діяльністю окремого господарюючого суб'єкта передбачає управління інвестиційним портфелем підприємства (формування, моніторинг, оцінка якості, реінвестування та ін.), управління оборотним капіталом (короткострокові інвестиції) та ін.

Управління інвестиційною діяльністю має кілька типових функцій, які визначаються метою реалізації обраної стратегії.

На рис. 1.1 показано приблизну послідовність функцій управління інвестиційною діяльністю.

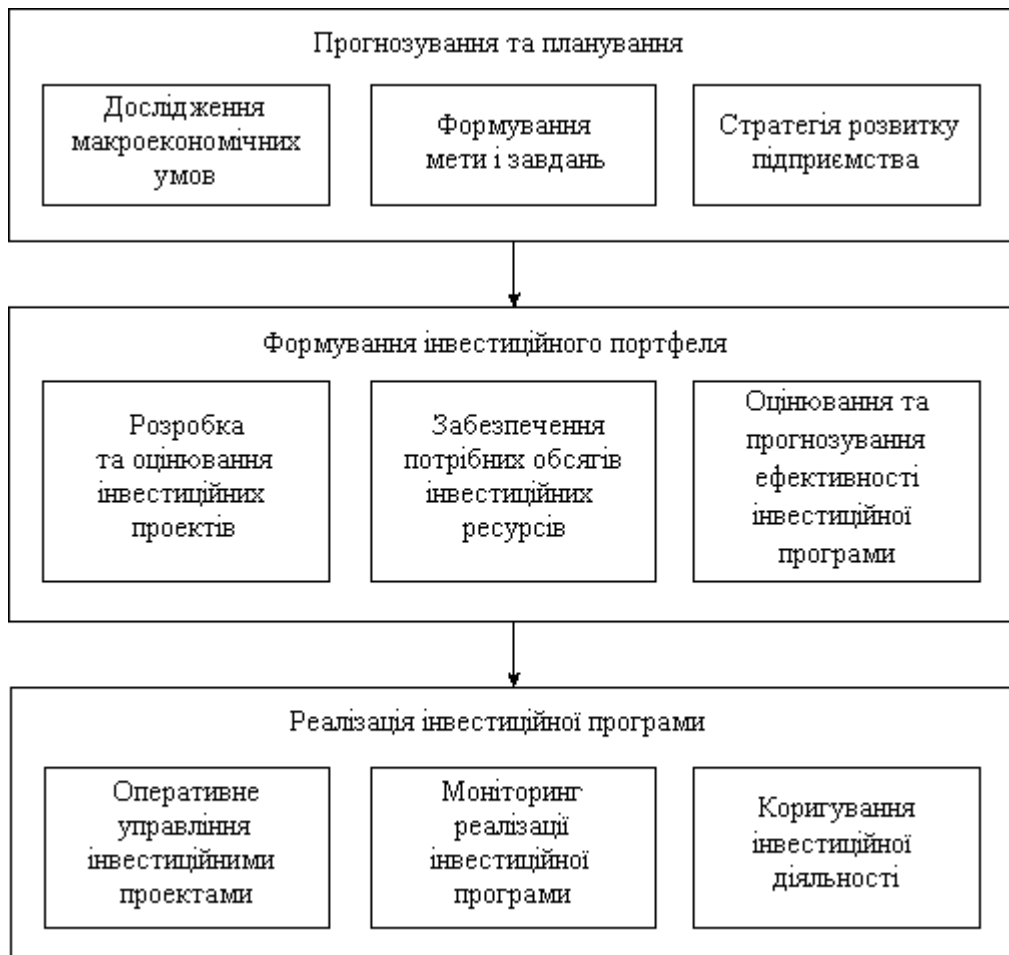

Рис. 1.1. Послідовність функцій управління інвестиційною діяльністю

Важливим аспектом нового етапу розвитку світової економічної системи є непередбачуваність й швидкість змін

На сьогодні інвестиційну діяльність українських підприємств обмежують такі основні чинники:

- незадовільний стан технічної бази підприємств;
- недосконала нормативно-правова база, що регулює інвестиційні процеси;
- низька прибутковість інвестицій в основний капітал;
- складний механізм отримання кредитів для реалізації інвестиційних проектів;
- недостатній попит на продукцію;
- висока вартість комерційного кредиту;

- інвестиційні ризики;
- невизначеність економічної ситуації в країні;
- нестача власних фінансових ресурсів.

І Україна впритул наблизилась ще до однієї проблеми – нестача кваліфікованих кадрів.

Теоретично в ефективній інноваційно-інвестиційній діяльності українських підприємств зацікавлена значна кількість сторін: керівництво, інвестори, персонал, клієнти, постачальники й підрядники, державні органи, суспільство в цілому (табл. 1.1).

Таблиця 1.1

Характеристика учасників інвестиційної діяльності підприємств

Перелік	Внесок	Очікування
1	2	3
Керівництво на всіх рівнях управління	Новітні знання, ідеї, досвід роботи, вміння, компетентність, відданість підприємству	Забезпечення інноваційного розвитку підприємства, активізація інноваційної діяльності підприємства
Інвестори (акціонери)	Капітал, напрями вдосконалення інноваційної діяльності підприємства	Стабільні дивіденди
Інвестори (кредитори)	Позиковий капітал, умови кредитування	Відсотки за кредит, своєчасне повернення кредиту
Персонал	Знання, ідеї, досвід роботи, кваліфікація, професійна підготовка, права інтелектуальної власності, відданість підприємству	Високий рівень оплати праці, умови праці, участь у розподілі прибутку, забезпечення соціального пакету, підвищення кваліфікації за новітніми технологіями
Клієнти	Лояльність до підприємства	Широкий асортимент високоякісної інноваційної продукції, інноваційних технологій, умови продажу та оплати, система знижок, доброзичливе ставлення, рівень післяпродажного обслуговування

Продовження таюл.1.1		
1	2	3
Постачальники та підрядники	Необхідні активи, нові технологічні процеси, прогресивні процесові інновації, своєчасне виконання замовлень, гнучкі ціни, умови закупок і оплати	Повна й своєчасна оплата поставок, довгострокові контракти
Державні органи	Підтримка інноваційної діяльності, надання пільг і дотацій, правове поле діяльності	Податки, внески й збори, наповнення державного й місцевих бюджетів, використання природоохоронних технологій, створення робочих місць
Суспільство	Імідж у засобах масової інформації, висококваліфіковані місцеві фахівці, гранти на розвиток інноваційної діяльності	Робочі місця для місцевих жителів, економічний і соціальний розвиток регіону, інвестиції в місцеву інфраструктуру, меценатство, благодійні заходи, охорона навколишнього середовища

На практиці підприємства змушені здійснювати інновації на власний страх і ризик, а у разі стабільного ведення бізнесу взагалі відмовлятися від них. Логіка досить проста: якщо є прибуток, навіщо щось змінювати й створювати собі проблеми.

В українських підприємств залишається лише дві альтернативи: або залишити все без змін, сподіваючись, що період відносної стабільності збережеться на максимально можливий термін, або переходити до випереджальної стратегії в інноваційно-інвестиційній діяльності. Зауважимо, що обидва варіанти не можуть гарантувати підприємству успішність, проте перехід до випереджальної стратегії збільшить шанси на тривале й прибуткове функціонування

Для ефективної роботи підприємства механізм управління інвестиційними процесами необхідно привести у відповідність до нового

механізму господарювання, адаптувати до нових вимог управління, до нових критеріїв ефективності.

Інвестиційна діяльність підприємства спрямована на розвиток виробництва, підприємництва, одержання прибутку та інших кінцевих результатів. Відповідно до цього управління інвестиційною діяльністю є складовою частиною управлінського процесу, що реалізується суб'єктом із метою підвищення інвестиційної привабливості об'єкта інвестування, оцінки та реалізації інвестиційних проектів і створення умов для найбільш ефективного протікання процесів інвестування (рис.1.2).

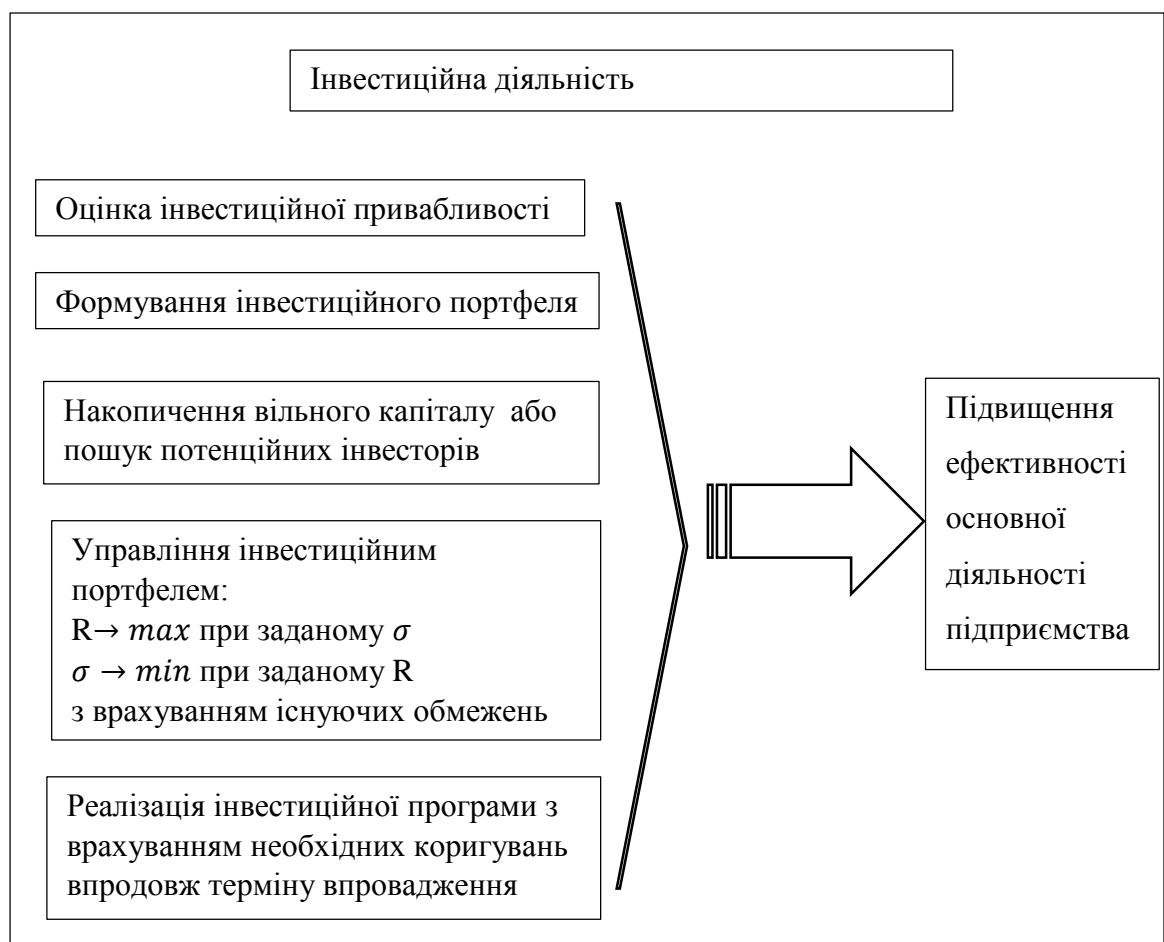

Рис.1.2 Процес управління інвестиційною діяльністю підприємства

Формування інвестиційного портфеля передбачає підбір об'єктів реального і фінансового інвестування, призначених для здійснення

інвестиційної діяльності згідно з розробленою інвестиційною стратегією підприємства. Очевидно, що для більшості підприємств пріоритетними є об'єкти реального інвестування, адже саме вони сприяють оновленню техніко-технологічної бази, нарощуванню виробничих потужностей і впровадженню інновацій, що створює передумови для зміцнення конкурентної позиції на ринку і досягнення кращих фінансових результатів

Передумовою інвестиційної діяльності є наявність достатніх інвестиційних ресурсів, що можуть бути залученими як із внутрішніх, так і з зовнішніх джерел. Як правило, реалізація великих інвестиційних проектів і програм (інвестиційних портфелів) потребує залучення коштів зовнішніх інвесторів переважно через кредити банків і додаткову емісію акцій відкритих акціонерних товариств через обмеження внутрішніх джерел фінансування.

Можливість такого залучення може бути забезпечена тільки за умови переконання потенційних інвесторів у гарантіях повернення коштів і отримання бажаного прибутку на вкладений капітал. Наявність таких гарантій виявляється шляхом аналізу інвестиційної привабливості, яка б надавала вичерпну інформацію для прийняття рішення про фінансування будь-якому зовнішньому інвестору і враховувала специфічні вимоги кожного.

Режим жорсткої економії фінансових ресурсів потребує на базі аналізу фінансового стану підприємства створення не тільки портфелю інвестиційних проектів, а й визначення їх ефективності, доцільності впровадження та створення оптимального портфелю інвестиційних проектів, який дозволить отримати максимальний ефект при мінімальному вкладанні коштів.

В системі моделювання управління інвестиційною діяльністю можливим є виділення таких підсистем:

- акумулювання вільних власних ресурсів суб'єктів господарювання;
- залучення вільних ресурсів потенційних інвесторів;
- трансформація інвестиційних ресурсів в об'єкти інвестування;
- розробка, виготовлення та стимулювання збуту продукції;
- взаємодія між суб'єктом господарювання та інвестором з

приводу розподілу доходу, отриманого в результаті використання інвестиційних ресурсів;

- відносини суб'єкта господарювання із органами влади з приводу сплати податків та обов'язкових платежів з отриманого прибутку.

Зазначені підсистеми визначають основні складові блоки ефективної моделі управління інвестиційною діяльністю, які включають в себе:

- визначення складу учасників інвестиційної діяльності, що передбачає оцінювання обсягів необхідних інвестиційних ресурсів та, у випадку нестачі власних, розрахунок обсягів та можливих джерел їх залучення;

- формування цілей управління інвестиційною діяльністю промислового підприємства, зважаючи на загальний фінансовий стан та систему антикризового управління;

- формування правового та методологічного забезпечення;

- формування системи планування, прогнозування та аналізу, які забезпечать своєчасне виявлення відхилень результатів інвестиційної діяльності від прогнозованих та забезпечать їх коригування, зниження та нейтралізація фінансових ризиків;

- кадрове, інформаційне, матеріально-технічне та фінансове забезпечення інвестиційної діяльності.

Існує гостра необхідність створення повноцінної інвестиційної інфраструктури, в першу чергу систем розподілу та накопичення (банки, страхові компанії, пайові фонди і пенсійні фонди, фондовий ринок). Інвестори повинні мати можливість зменшити або усунути ризики за допомогою загальноприйнятих фінансових і правових інструментів у світовій практиці.

Отже, основною метою управління інвестиційною діяльністю є визначення напрямків, методів, засобів і форм інвестування з метою підвищення ефективності виробництва і збільшення прибутку підприємства.

Модель управління і напрями вдосконалення управління інвестиційною діяльністю представлено на рис.1.2.

Рис.1.2. Модель і напрями вдосконалення управління інвестиційною діяльністю

1.4 Сучасні економіко-математичні моделі в процесі прийняття рішень

В сучасних економічних умовах виникає потреба у використанні певних інструментів, які повинні функціонально поєднувати математичні методи для вирішення економічних проблем з метою отримання кількісних оцінок і моделей у процесі прийняття управлінських рішень.

Проблеми практичного застосування методів математичного моделювання в економіці України досліджують багато провідних українських науковців. Значний внесок у розвиток даного питання зробили Ю.О.Барабаш [16], Н.Б.Бідник[17], Б.Є. Грабовецький[25], А.А.Корбут [31] та інші. З використанням економіко-математичних методів вони обґрунтували свої теорії, здійснили практичні розрахунки, дали аргументовані висновки щодо багатьох економічних явищ і процесів. Оптимізаційне економіко-математичне моделювання слугує особливим інструментом для аналізу і дослідження як виробничих, так і фінансово-господарських процесів і явищ в економіці.

В свою чергу, моделювання – це наукова теорія побудови і реалізації моделей, за допомогою яких досліджуються явища, процеси в природі і суспільному житті. Побудова оптимізаційних економіко-математичних моделей – складний процес, який вимагає глибоких знань з економічної теорії, предмета дослідження і математичного інструментарію [23,30].

Процес економіко-математичного моделювання включає такі основні етапи:

- 1) постановка економіко-математичної задачі і обґрунтування критерію оптимальності;
- 2) визначення переліку змінних і обмежень;
- 3) збір інформації і розроблення техніко-економічних коефіцієнтів і констант;
- 4) побудова числової економіко-математичної моделі;
- 5) математичний запис моделі;

- 6) реалізація задачі;
- 7) аналіз результатів розв'язання, коригування моделі.

Економіко-математичні моделі оптимізації включають одну цільову функцію, що формалізує критерій оптимальності, за яким серед допустимих планів вибирається якнайкращий, а обмеження щодо змінних визначають множину допустимих планів [16,17].

Використовуючи економіко-математичні методи і моделі можна:

- точно і компактно викласти положення економічної теорії;
- формально описати зв'язки між економічними змінними;
- розв'язати задачі оптимізації планування та управління, відображаючи специфіку виробничих процесів;
- своєчасно реагувати на зміни цілей, обмежень на ресурси, залежностей між параметрами та адекватно коректувати плани й управлінські рішення;
- отримати інформацію про об'єкт, його функціонування;
- спрогнозувати об'єкт і його поведінку в майбутньому.

Отже, економіко-математична модель дозволяє знайти оптимізаційний варіант адміністративного рішення, що дасть змогу забезпечити розвиток становища для ефективного досягнення мети і поставленої цілі в економіці України.

1.5 Удосконалення управління інвестиційною діяльністю промислових підприємств України

До функцій управління інноваційно-інвестиційним розвитком промислового підприємства відносять:

- управління процесом формування варіантів інноваційного розвитку промислового підприємства (від впровадження одного локального або комплексних інноваційних проектів до повної інноваційної перебудови підприємства);

- управління ресурсами, які необхідні для інноваційного розвитку промислового підприємства;
- розподіл ресурсів по варіантам інноваційного розвитку промислового підприємства.

Головною метою управління інноваційним розвитком промислового підприємства є створення такого варіанту впровадження інноваційних заходів, який дозволяв при існуючих ресурсах досягати найвищого ефекту. Інноваційні заходи повинні не тільки підвищувати ефективність роботи підприємства, а й забезпечувати перехід на якісно новий рівень роботи підприємства.

Аналіз практики організації процесу інноваційного розвитку промислових підприємств, які в більшості характеризуються збільшенням частини застарілих технологій і обладнання, зниженням рівня модернізації і оновлення основних фондів, показав, що впровадження окремих (локальних) інноваційних заходів не дозволяє забезпечити високі темпи розвитку підприємства та галузі в цілому, досягти значного підвищення ефективності капітальних вкладень. Темпи зміни фондоозброєності випереджають темпи зростання продуктивності праці. Тому існуючі методи формування варіантів інноваційного розвитку промислових підприємств і вибору оптимальних потребують удосконалення.

Управління інноваційним розвитком промислового підприємства необхідно здійснювати на базі багатоваріантності рішень, що можна досягти за рахунок використання методів оптимізації варіантів інноваційного розвитку промислових підприємств.

На регіональному рівні одним із шляхів управління інвестиційною діяльністю є пошук джерел фінансування з метою оптимізації величини первісних інвестицій, тому що даний об'єкт інвестування може бути не загальнодержавного значення і не буде можливості розраховувати на пряме дотування та субсидювання зі сторони держави. При цьому треба здійснювати

не пошук об'єкта інвестування під існуючі інвестиції, а пошук інвестицій під вибрані на основі критеріїв оцінки інвестиційних рішень інвестиції.

Невизначеність майбутніх умов, ризик невідповідності очікуваних доходів фактично отриманим, призводить до необхідності пошуку компромісу між ризиком і доходністю. Інноваційні рішення завжди розраховані на майбутнє і спрямовані в майбутнє, обґрунтований компроміс щодо ризику та доходності повинен мінімізувати втрачені інноваційні можливості.

У сучасних умовах управління інноваційною діяльністю підприємства потребує використання не тільки кількісних методів, а й творчого інтуїтивного підходу для обґрунтування впровадження саме цього інноваційного рішення в саме цьому місці технологічного ланцюга саме цього промислового підприємства для отримання найбільш вагомого економічного ефекту як для промислового підприємства, так і для галузі і країни в цілому.

Крім того, на наш погляд, при визначенні майбутніх грошових потоків від впровадження інноваційних рішень та первісних інвестицій необхідно враховувати так звану „втрачену можливість”, коли вибір одного варіанту розвитку промислового підприємства вимагає відмовитись від іншого і це, в свою чергу, впливатиме на вартість отриманих доходів в майбутньому (D_m) [62].

$$D_m = \frac{D_1}{(1+i)^1} + \frac{D_2}{(1+i)^2} + \dots + \frac{D_n}{(1+i)^n} - \frac{Y}{(1+i)^n}, \quad (1.1)$$

Де $-D_1, D_2, \dots, D_n$ – майбутні доходи першого, другого та n -го років;

Y – втрачена можливість отримувати доходи, коли впровадження одного інноваційного проекту вимагає відмовитись від впровадження іншого.

Таке уточнення дозволить більш виважено визначити ефективність впровадження інноваційних рішень.

Розвиток будь-якого промислового підприємства відбувається в умовах певних обмежень (це природні, фінансові, земельні, трудові ресурси та інші), тому не всі запропоновані інноваційні заходи можуть бути впроваджені. Крім того, необхідно враховувати екологічну спрямованість інновацій.

Більш того, послідовність впровадження цих заходів також впливає на кінцеві показники роботи підприємства в цілому, тому розподіл впровадження даних заходів у часі також важлива задача.

Для визначення оптимального обсягу прибутку від впровадження інвестицій доцільно побудувати економіко-математичну модель, що враховує економічні та статистичні дані про роботу підприємства, економічні, технологічні, фінансові та природні обмеження, що впливають на результати його роботи.

Метою економіко-математичної моделі оптимізації інвестиційного розвитку підприємства є вибір варіанту інноваційного розвитку промислового підприємства, що забезпечує високі техніко-економічні показники роботи підприємства, перехід його на якісно новий рівень роботи. В якості функції цілі (критерію оптимізації) доцільно максимізувати прибуток, який залишається в розпорядженні підприємства після сплати всіх податків і платежів.

Функція цілі економіко-математичної моделі має вигляд:

$$\sum_{i=1}^n ЧП_i \times Y_i \rightarrow \max \quad (1.2)$$

де $ЧП_i$ - чистий прибуток, який залишився у розпорядженні підприємства після сплати усіх податків і платежів при виконання i -го заходу, грн.;

Y_i - булева змінна;

i – номер заходу.

Максимізація прибутку за допомогою економіко-математичної моделі оптимізації інвестиційного розвитку підприємства здійснюється в умовах наступних обмежень. Перше обмеження:

– ліміт капітальних вкладень, які виділені на інвестиційний розвиток підприємства (передбачимо, що в умовах кризи ми спроможні реінвестувати в активи підприємства до 100% нерозподіленого прибутку(НП))

$$\sum_{i=1}^n K_i \times Y_i \leq НП \quad (1.3)$$

де K_i – капітальні ресурси підприємства, необхідні для фінансування i -го заходу, грн;

Y_i – булева змінна;

$НП$ – нерозподілений прибуток підприємства, грн.

– перевищення внутрішньої ставки доходності над середньогалузевою:

$$IRR_i \times Y_i \geq IRR_{\text{встан}} \quad (1.4)$$

де IRR_i – внутрішня ставка доходності, розрахована для i -го заходу, %;

$IRR_{\text{встан}}$ – встановлена достатня внутрішня ставка доходності на рівні підприємства.

– ліміт ресурсів по деяким видах ресурсів на здійснення заходів всіх напрямів технічного розвитку:

$$S_{\text{звіт}} + \sum_{i=1}^n S_i^{3P} \times Y_i \leq S_{\text{підп}}^{3P} \quad (1.5)$$

де $S_{\text{звіт}}$ – обсяг ресурсів, використаних підприємством у звітному році, га;

S^{3P} – ресурси підприємства, які можуть бути використані при впровадженні i -го заходу;

$S_{\text{підп}}^{3P}$ – загальна площа земельних ресурсів, якими володіє підприємство.

– за умовою включення варіанту в план інвестиційного розвитку

$$Y_i = \begin{cases} 1 & \text{- якщо } i\text{-ий захід включений в план технічного розвитку} \\ & \text{підприємства;} \\ 0 & \text{- якщо } i\text{-ий захід не включений в план технічного розвитку} \\ & \text{підприємства.} \end{cases}$$

Головною метою управління інноваційним розвитком промислового підприємства є створення такого варіанту впровадження інноваційних заходів, який дозволяв при існуючих ресурсах досягати найвищого ефекту.

Інноваційні заходи повинні не тільки підвищувати ефективність роботи підприємства, а й забезпечувати перехід на якісно новий рівень роботи підприємства.

Для цього часто пропонується провести диверсифікацію видів діяльності підприємства.

Ухвалення рішення про диверсифікацію одночасно вимагає визначення її типу, масштабу і фінансових ресурсів, необхідних для її здійснення. Компанія починає розробляти сценарій подальших заходів: упроваджуватися в близький або абсолютно віддалений тип бізнесу, використовувати для цього обмежений обсяг грошових коштів або інвестувати великі ресурси, започатковувати інші види бізнесу. Але і при впровадженні нового бізнесу необхідно визначити оптимальний асортимент продукції.

Економіко-математична модель вибору оптимальних обсягів продукції формулюється як модель лінійного програмування.

Модель оптимальних обсягів виробництва диверсифікованої продукції за критерієм – прибуток має такий вигляд:

$$\sum_{i=1}^n r_i \times X_i \rightarrow \max \quad (1.6)$$

де X_i —обсяги виробництва диверсифікованої продукції;

r_i -прибуток з одиниці i -ї диверсифікованої продукції.

Система обмежень наступна:

$$\sum_{i=1}^n W_i \times X_i \leq W \quad (1.7)$$

$$\sum_{i=1}^n q_i \times X_i \leq Q \quad (1.8)$$

$$\sum_{i=1}^n b_i \times X_i \leq B \quad (1.9)$$

$$F_i^l \leq X_i \leq F_i^h \quad (1.10)$$

W_i -торгові видатки на реалізацію i -ї диверсифікованої продукції;

W -максимальний річний обсяг видатків на реалізацію диверсифікованої продукції;

q_i -собівартість одиниці i -ї диверсифікованої продукції;

Q - річна собівартість диверсифікованої продукції

b_i -обсяг складських приміщень, яку займає одиниця i -ї диверсифікованої продукції;

V_g -сумарний річний обсяг складських приміщень, необхідний для виробничої і торгівельної діяльності протягом року.

F^l_i, F^h_i — відповідно, нижня та верхня границя попиту на i -й диверсифікований вид продукції;

n — кількість диверсифікованих видів продукції.

В результаті розв'язання моделі отримуємо оптимальні річні обсяги виробництва диверсифікованої продукції

Розв'язок моделі лінійного програмування отримуємо за допомогою симплексного методу, який реалізовано в надбудові програмі Excel — пошук рішення.

Таку задачу розв'язують за допомогою симплексного методу

Тому оптимізаційні економіко-математичні моделі (1.2-1.5) та (1.6-1.10), відносяться до моделей цілочисельного лінійного програмування з булевими змінними вирішується за допомогою адитивного алгоритму Балаша та за допомогою програми Excel за наступною схемою: «Сервіс» – «Пошук рішення».

Таким чином, нові підходи до управління прибутком підприємства дозволяють більш обґрунтовано визначити стратегію його розвитку підприємства.

Висновки до розділу 1

Управління інвестиційною діяльністю промислового підприємства включає:

- розробку стратегії розвитку підприємства (визначення мети і завдань подальшого розвитку підприємства);
- формування бази інвестиційних проектів для досягнення стратегічних цілей підприємства з визначенням їх ефективності за різними критеріями;
- пошук джерел фінансування інвестиційних проектів з визначенням вартості їх залучення;
- вибір оптимального варіанту інвестиційного розвитку підприємства з врахуванням стратегічної мети розвитку підприємства;
- реалізація інвестиційних проектів, включених до оптимального плану інвестиційного розвитку підприємства,
- визначення ефективності обраної стратегії інвестиційного розвитку підприємства.

Серед основних моделей прийняття загальних інвестиційних рішень класифікують:

1. Обов'язкові інвестиції, тобто ті, які необхідні для продовження діяльності компанії:

- рішення для зменшення шкоди навколишньому середовищу;
- покращення умов праці до державних стандартів.

2. Рішення, спрямовані на зниження витрат:

- рішення для вдосконалення використовуваних технологій;
- підвищення якості продукції, робіт, послуг;
- удосконалення організації та управління роботою.

3. Рішення, спрямовані на розширення та оновлення компанії:

- інвестиції в нове будівництво (будівництво об'єктів, які матимуть статус юридичної особи);
- інвестиції в розширення компанії (будівництво об'єктів в нових районах);

- інвестиції в реконструкцію підприємства (будівництво на існуючих площах з частковою заміною обладнання);

- інвестиції в технічне переоснащення (заміна та модернізація обладнання).

4. Рішення про придбання фінансових активів:

- рішення, спрямовані на формування стратегічних альянсів (синдикатів, консорціумів тощо);

- рішення для придбання;

- рішення щодо використання складних фінансових інструментів в операціях з основними засобами.

5. Рішення для розвитку нових ринків і послуг.

На сьогодні інвестиційну діяльність українських підприємств обмежують такі основні чинники:

- незадовільний стан технічної бази підприємств;

- недосконала нормативно-правова база, що регулює інвестиційні процеси;

- низька прибутковість інвестицій в основний капітал;

- складний механізм отримання кредитів для реалізації інвестиційних проектів;

- недостатній попит на продукцію;

- висока вартість комерційного кредиту;

- інвестиційні ризики;

- невизначеність економічної ситуації в країні;

- нестача власних фінансових ресурсів.

І Україна впритул наблизилась ще до однієї проблеми – нестача кваліфікованих кадрів.

В сучасних економічних умовах виникає потреба у використанні певних інструментів, які повинні функціонально поєднувати математичні методи для вирішення економічних проблем з метою отримання кількісних оцінок і моделей у процесі прийняття управлінських рішень.

Оптимізаційне економіко-математичне моделювання слугує особливим інструментом для аналізу і дослідження як виробничих, так і фінансово-господарських процесів і явищ в економіці.

Процес економіко-математичного моделювання включає такі основні етапи:

- 2) постановка економіко-математичної задачі і обґрунтування критерію оптимальності;
- 2) визначення переліку змінних і обмежень;
- 3) збір інформації і розроблення техніко-економічних коефіцієнтів і констант;
- 4) побудова числової економіко-математичної моделі;
- 5) математичний запис моделі;
- 6) реалізація задачі;
- 7) аналіз результатів розв'язання, коригування моделі.

Економіко-математичні моделі оптимізації включають одну цільову функцію, що формалізує критерій оптимальності, за яким серед допустимих планів вибирається якнайкращий, а обмеження щодо змінних визначають множину допустимих планів.

Отже, економіко-математичні моделі дозволяють знайти оптимізаційний варіант інвестиційного рішення, що дасть змогу забезпечити розвиток становища для ефективного досягнення мети і поставленої цілі в економіці України.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

2.1 Проблеми та перспективи розвитку світового і українського ринку морозива

Сектор виробництва морозива є достатньо розвиненим. Попит на молочні продукти, які стратегічно важливі для людей, буде тільки зростати. Здорове харчування диктує нові правила світовому виробництву харчових продуктів: важливість натуральності інгредієнтів, з яких виготовлений той чи інший товар, зростає.

В усьому світі уже давно відійшли від класичної рецептури виготовлення морозива та почали використовувати рослинні жири. Це дозволяє значно зменшити собівартість продукції. Тому українські виробники морозива, які переважно використовують у виробництві власну сировину з молочних жирів, завдяки якості такої продукції, набувають конкурентоспроможності на світовому ринку та зацікавлені в реалізації власного експортного потенціалу.

Морозиво - це заморожений молочний продукт з вмістом різних смакових добавок. Види морозива: молочне, вершкове, пломбір, сорбет, фруктовий лід (заморожений сік). Ключовими факторами вибору морозива споживачами є смакові якості продукту (15,3%), ціна (13,5%) і досвід споживання (12,9%). Також покупці звертають увагу на назву морозива, його упаковку, склад та інше.

Морозиво –сезонний продукт. Сезонність виробництва морозива чітко простежується - пікові обсяги припадають на період березень-серпень. При цьому в жовтні-січні завантаження виробничих потужностей операторів може знижуватися до 10-30%. Однак сезонність не є основною проблемою для виробників морозива. Головною проблемою на українському ринку морозива

невисока платоспроможність жителів України. Середньостатистичний українець щорічно споживає трохи більше 2-х кілограмів морозива (у Європі - 8-10 кг морозива, а в Америці – понад 20 кг на рік). З іншого боку на українському ринку відмічається тенденція зростання споживання морозива середнього і високого цінових сегментів.

Проблеми та перспективи розвитку цієї галузі наступні:

1) Враховуючи подорожчання сировини, оптимізація собівартості продукції, не знижуючи якості продукції, є важливою для досягнення конкурентних переваг на ринку.

2) Враховуючи зниження реальних доходів населення України, варто очікувати скорочення споживання морозива, а також переорієнтації споживачів на більш дешеві види продукції.

3) Проблемою збуту морозива є яскраво виражена сезонність. Пік споживання припадає на теплі місяці року, з березня по серпень, та досягає мінімуму в жовтні.

4) Конкуренція. Ринок морозива в Україні на 99,2% забезпечується вітчизняними виробниками, частка імпортного продукту є невисокою, хоча і демонструє тенденцію до зростання. Більшу частину продукції виробляють та реалізують 5-10 українських компаній. За прогнозами у наступні декілька років рівень концентрації українського ринку підвищуватиметься, оскільки головною передумовою розвитку галузі є удосконалення виробництва (що потребує значних капітальних інвестицій, які є непосильними для дрібних виробників) та необхідність виживання підприємств в умовах зниження платоспроможного попиту на внутрішньому ринку.

5) Підвищення популярності «здорового харчування» змінює купівельні звички споживачів, що призводить до розробки та просування вітчизняними виробниками нових видів морозива, що будуть більш корисними.

В українських магазинах нарешті з'явилося українське органічне морозиво «Ескімос-Organic» ТМ «Рудь», виробництва ПАТ «Житомирський

маслозавод», до складу якого входить усього 6 інгредієнтів, і усі — натуральні[14].

Органічне морозиво – це продукт, який користується великою популярністю в Європі і є відмінним способом залучення уваги до натуральної їжі без консервантів і численних проблем навколишнього середовища.

Для проведення дослідження якості морозива існує чинний стандарт ДСТУ4733:2007 «Морозиво молочне, вершкове, пломбір [26].

2.2 Характеристики підприємства

«Ласунка» — український виробник морозива, тортів, сирків та інших молочних продуктів; заснований 1997 року за адресою: 49127, Дніпропетровська обл., місто Дніпро, Самарський район, вул. Гаванська, будинок 14. Один з найбільших виробників морозива в Україні.

Види діяльності.

Основний:

10.52 Виробництво морозива

Інші:

- 10.13 Виробництво м'ясних продуктів
- 10.51 Перероблення молока, виробництво масла та сиру
- 10.89 Виробництво інших харчових продуктів, не віднесених до інших угруповань.

В компанії працюють понад 1000 людей, це група з п'яти підприємств. Виробництва знаходяться в містах: Дніпро, Тернопіль, Нікополь.

Перше морозиво компанією було вироблено 1997 року в цеху молочної фабрики (в селі Губиниха Дніпропетровської області). Потім створили виробничий комплекс в Придніпровську, де працювало 200 осіб. Тоді ж були випущені перші порції морозива ескімо «Лев». У 2000 році випустили нове морозиво «Гран-прі». У 2001 році було відкрито дві виробничі лінії, запущено 5 видів морозива. У 2003 році було зареєстровано ТМ «Ласунка». У 2004 році

запущено додаткові виробничі лінії, випущено морозиво «Факел», що має невеликий формат і відносно високу ціну, містить пальмове масло. У 2006 році почали виробництво тортів «Буржуй». У 2010 році отримано патент на вафельний стаканчик, для виробництва якого компанія купує у австрійської HAAS лінію.

Сьогодні Компанія “Ласунка” це масштабне підприємство, виробництво якого базується у різних містах України (Дніпро, Тернопіль, Нікополь).

2.3 Аналіз інвестиційної діяльності підприємства

Головне завдання, яке ставить перед собою фінансовий аналітик, — прогнозування майбутньої платоспроможності та прибутковості підприємства. Для цього аналізуються всі можливі фактори, які можуть вплинути на платоспроможність та прибутковість. На практиці використовуються різні моделі аналізу: дискримінантний та регресійний аналіз, комплексна оцінка на основі розрахунку окремих фінансових показників тощо.

Найтипівіший підхід до оцінки прибутковості підприємств, який застосовується провідними європейськими банками, включає розрахунок таких основних блоків показників:

ліквідності та платоспроможності, які характеризують структуру капіталу та майна підприємства;

прибутковості та самофінансування (поточні та прогнозні).

Завдяки аналізу робиться висновок про здатність підприємства обслуговувати свої борги та генерувати прибуток. Об’єктивність висновків підвищується в результаті порівняння значень отриманих показників з рекомендованими, середньо галузевими, а також у динаміці[35-38,45,50].

Аналіз ліквідності, незалежності, платоспроможності та рентабельності роботи підприємства проведемо за допомогою фінансових коефіцієнтів.

Фінансові коефіцієнти об'єднуються в п'ять груп:

- показники структури капіталу;
- показники ліквідності;
- коефіцієнти ділової активності;
- коефіцієнти рентабельності;
- коефіцієнти ринкової активності [45].

До показників структури капіталу (фінансової стійкості підприємства) відносяться: коефіцієнт автономії (Ka), коефіцієнт маневреності (Km),

Коефіцієнт автономії (Ka) характеризує, якої частку складають власні джерела в загальному обсязі фінансування підприємства. Він визначається за формулою:

$$Ka = \frac{BK}{BB}, \quad (2.1)$$

де BK – джерела власних і прирівняних до них засобів;

BB – валюта балансові, пасив.

По цьому показнику можна судити, наскільки підприємство незалежне від позикового капіталу, у зв'язку з чим він іноді називається коефіцієнтом незалежності, чи коефіцієнтом власності.

Для забезпечення фінансової стійкості підприємства (за даними закордонного і вітчизняного аналізу) частка власних засобів у загальній вартості використовуваних засобів винна перевищувати 0,5, тобто $KAB = 0.5$.

Як бачимо, цей показник має лише нижнє нормативне значення. У зв'язку з чим виникає питання, чи необхідно підприємству доводити цей показник до його максимально можливого значення (до 1) і до якого рівня доцільно нарощувати власні засоби.

Мі знаємо, що кожне із джерел фінансування, включаючи власні засоби, має відповідну йому вартість залучення, що визначає фінансові витрати підприємства. Позитивний ефект від залучення підприємством позикових засобів спостерігається доти, поки рівень рентабельності його роботи не виявиться нижче фінансових витрат по залученню позикових засобів. У свою

чергу, фінансові витрати можуть зрости, якщо кредитори оцінять дане підприємство, як фінансово хитливе чи неплатоспроможне.

Таким чином, одним з найважливіших показників, що характеризують фінансову стійкість підприємства, є показник питомої ваги загальної суми власного капіталу в підсумку активу балансу, тобто відношення загальної суми власного капіталу до майна підприємства, по ньому визначають, наскільки підприємство незалежно від позикового капіталу. Чим більше у підприємства власних коштів, тим легше йому справлятися з негараздами економіки.

Аналіз коефіцієнта автономії представлений в таблиці 2.1.

Таблиця 2.1

Аналіз коефіцієнта автономії

Показники	2018	2019	2020
Власний капітал, грн.	410 994	421 590	525 697
Валюта балансу, грн.	501 106	543 221	659 200
Коефіцієнт автономії	0.82	0.78	0.78

Можна визначити, що підприємство майже не використовує позикового капіталу (довгострокового позикового капіталу не використовує взагалі) і свою діяльність забезпечує за рахунок власних коштів.

Іншим показником фінансової стійкості є коефіцієнт маневреності капіталу (Км), що характеризує здатність підприємства зберегти свій капітал у випадку зміни кон'юнктури ринку, тобто чи досить стійке підприємство з цього погляду. Дійсно, підприємству, що вклало весь свій власний капітал в основні фонди, у випадку зміни кон'юнктури ринку досить важко перепрофілювати виробництво, налагодити випуск нової, необхідний ринку продукції. Більш рухливим є оборотний капітал. Тому найменш фінансово стійкими до зміни попиту на їхню продукцію є фондомісткі галузі зі специфічними технологіями. Яскравим прикладом тому є гірничодобувні галузі, падіння попиту на продукцію яких негайно викликає кризовий

фінансовий стан: капітал, вкладений в основні фонди, велика частина яких (гірничче обладнання) нерозривно зв'язане з відпрацьовуванням запасів.

Крім того, показник маневреності характеризує незалежність підприємства від кредиторів при формуванні оборотних коштів, що також є показником стабільності.

$$K_m = \frac{BOK}{BK}, \quad (2.2)$$

де BOK – власні оборотні кошти,

BK - власний капітал (1 розділ пасиву).

Власний оборотний капітал визначається шляхом вирахування з власних засобів (BK, 1 розділ пасиву), основних фондів і інших необоротних активів (ОФ, 1 розділ активу).

$$BOK = BK - OF \quad (2.3)$$

Коефіцієнт маневреності показує, яка частина власного капіталу пішла на формування оборотних коштів. Величина коефіцієнта маневреності повинна бути не менш 0,2 (тобто не менше 20% власного капіталу повинно бути спрямовано підприємством на створення власних оборотних коштів).

З огляду на те, що формування власних оборотних коштів починається з формування оборотних фондів, основним елементом яких є виробничі запаси, величину власних оборотних коштів порівнюють з величиною виробничих запасів і визначають, яка частина виробничих запасів сформована за рахунок власних коштів. Інша частина формується за рахунок позикових засобів [48].

Знаючи основне балансове рівняння: сума активів дорівнює сумі пасивів, тобто сума основних фондів і інших необоротних активів плюс оборотні кошти дорівнюють сумі власних і позикових засобів, маємо:

$$OF + OZ = SK + ZK, \quad (2.4)$$

де ZK – позиковий капітал, грн.,

OZ- обігові засоби, грн..

Звідси впливає другий метод визначення власних оборотних коштів:

$$BOK = BK - OF = OZ - ZK, \quad (2.5)$$

тобто власні оборотні кошти дорівнюють поточним активам за винятком позикового капіталу.

Аналіз коефіцієнта маневреності представлений в таблиці 2.3.

Таблиця 2.3

Аналіз коефіцієнта маневреності

Показники	2018	2019	2020
Власний капітал, грн.	410 994	421 590	525 697
Основні фонди, грн.	111 599	119 305	134 044
Коефіцієнт маневреності	0,73	0,72	0,745

Можна визначити, що коефіцієнт маневреності за розглянутий період стабільно значно перевищує нормативний рівень.

До другої групи показників, показників платоспроможності, віднесені: коефіцієнт покриття (КП), коефіцієнт ліквідності (КЛ), коефіцієнт платоспроможності (КПСП).

Значення цих коефіцієнтів охарактеризує, чи готове підприємство розрахуватися зі своїми боргами в разі потреби.

Поточний коефіцієнт ліквідності (чи коефіцієнт покриття) визначається відношенням поточних активів (виробничі запаси, грошові кошти, дебіторська заборгованість, поточні фінансові інвестиції) до поточних пасивів.

$$КП = Клзаг = \frac{ПА}{ПП} , \quad (2.6)$$

де ПА – поточні активи, грн.,

ПП – поточні пасиви, грн.,

Коефіцієнт покриття дає можливість установити, у якій кратності сума ліквідних активів покриває суму короткострокових зобов'язань. Він повинен перевищувати величину 2. Ця вимога означає, що підприємство вважається платоспроможним, якщо воно в стані розрахуватися зі своїми боргами, реалізувавши 50% активів, то підприємство вважається ліквідним.

Аналіз коефіцієнта покриття представлений в таблиці 2.4.

Таблиця 2.4

Аналіз коефіцієнта покриття на підприємстві

Показники	2018	2019	2020
Поточні активи, грн.	379 887	421 988	486 237
Поточні пасиви, грн.	90 112	121 631	133 503
Коефіцієнт покриття	4,22	3,48	3,64

Можна визначити, що коефіцієнт покриття за розглянутий період знижувався, але завжди значно перевищував нормативне значення.

Не всі поточні активи мають однакову ліквідність, тобто здатність бути реалізованими в разі потреби для одержання коштів. Тому необхідно визначити їхню структуру. При цьому варто врахувати, що найбільш ліквідними є кошти і високо ліквідні цінні папери. Далі за ступенем ліквідності в умовах України йдуть товарно-матеріальні цінності, а потім – дебіторська заборгованість. У країнах з розвинутою ринковою економікою дебіторська заборгованість випереджає за ступенем ліквідності товарно-матеріальні запаси, що пов'язано з виробленням і освоєнням у цих країнах діючого механізму погашення боргів.

У зв'язку з цим визначається коефіцієнт термінової ліквідності (КЛ_{сп}) і коефіцієнт миттєвої (абсолютної) ліквідності (КЛ_{абс}) (табл. 2.5).

Таблиця 2.5

Аналіз коефіцієнтів термінової та абсолютної ліквідності

Показники	2018	2019	2020
Поточні активи	379 887	421 988	486 237
Поточні пасиви	90 112	121 631	133 503
Грошові кошти	64 905	93 980	114 070
Запаси	50 765	57 541	131 373
Коефіцієнт термінової ліквідності	3.65	3.00	3.11
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0.72	0.77	0.85
Коефіцієнт платоспроможності	4,22	3,48	3,64

Можна визначити, що коефіцієнти термінової та абсолютної ліквідності за розглянутий період були вище нормативного рівня.

Для характеристики перспективи розрахунків підприємства по усіх своїх зобов'язаннях існує показник - коефіцієнт платоспроможності (КПСП):

$$КПСП = \frac{ПА}{ПП + ДП}, \quad (2.7)$$

де ДП – довгострокові пасиви.

Підприємство не має довгострокових зобов'язань, тому коефіцієнт платоспроможності за розглянутий період співпадав з коефіцієнтом покриття і завжди перевищував нормативне значення.

Коефіцієнт фінансової стійкості визначається за формулою:

$$КФУ = (ВК + ДП) / ВБ. \quad (2.8)$$

Він показує питому ваги всіх джерел засобів у загальній вартості майна, що підприємство може використовувати у своїй поточній діяльності без збитку для кредиторів. Даний коефіцієнт свідчить про фінансову стійкість підприємства, якщо його величина не менш 0,7.

Аналіз коефіцієнту фінансової стійкості представлений в таблиці 2.6.

Таблиця 2.6

Аналіз коефіцієнту фінансової стійкості

Показники	2018	2019	2020
Власний капітал, грн.	410 994	421 590	525 697
Довгострокові пасиви	0	0	0
Валюта балансу, грн.	501 106	543 221	659 200
Коефіцієнт фінансової стійкості	0.82	0.78	0.78

Підприємство не має довгострокових зобов'язань, тому коефіцієнт фінансової стійкості за розглянутий період співпадав з коефіцієнтом автономії і завжди перевищував нормативне значення.

Однією з важливих характеристик фінансового стану підприємства – стабільність його діяльності з позиції довготермінової перспективи. Вона

перш за все пов'язана з загальною фінансовою структурою підприємства, мірою його залежності від кредиторів і інвесторів. Розрахуємо та проаналізуємо показники співвідношення власного та позикового капіталу, коефіцієнт автономії, коефіцієнт покриття.

Коефіцієнт співвідношення власного та позикового капіталу.

Цей показник дає найбільш загальну оцінку фінансовій стійкості підприємства, він показує наскільки підприємство власним капіталом зможе покрити свої зобов'язання, та наскільки підприємство має залежність від позикового капіталу. Коефіцієнт співвідношення власного та позикового капіталу визначається наступним чином:

$$K_{\text{вв}} = \frac{ПЗ + ДЗ}{ВК} \quad (2.9)$$

де ПЗ- поточні зобов'язання, грн,

ДЗ- довгострокові зобов'язання, грн,

ВК – власний капітал, грн.

Аналіз використання власного та позикового капіталу на підприємстві представлений в табл. 2.7.

Таблиця 2.7

Аналіз використання власного та позикового капіталу на підприємстві

Показники	2018	2019	2020
Власний капітал, грн.	410 994	421 590	525 697
Довгострокові зобов'язання, грн.	0	0	0
Поточні зобов'язання, грн	90 112	121 631	133 503
Коефіцієнт співвідношення власного та позикового капіталу	4.56	3.47	3.94

Після аналізу коефіцієнтів співвідношення власного та позикового капіталу, покриття, автономії, можна зробити висновок, що підприємство є досить стійким при своєму фінансовому стані, та зможе покрити зобов'язання власним коштом.

Коефіцієнти ділової активності.

До цієї групи відносяться всі показники оборотності, що мають велике значення для оцінки фінансового стану компанії, тому що швидкість обороту засобів безпосередньо впливає на платоспроможність підприємства.

Коефіцієнт оборотності активів (Oa):

$$Oa = \frac{BP}{BB}, \quad (2.10)$$

де BP - виторг від реалізації продукції;

BB - валюта балансу (підсумок чи активу чи пасиву балансу).

Коефіцієнт оборотності власного капіталу ($Oск$):

$$Oск = \frac{BP}{BKсер}, \quad (2.11)$$

де $BKсер$ - середньорічна вартість власного капіталу.

Якщо оборотність власного капіталу дуже висока, це спричиняє збільшення кредитних ресурсів і виникає можливість досягнення тієї межі, за якою кредитори починають більше брати доля в справі, ніж власники компанії. Низький коефіцієнт оборотності власного капіталу означає бездіяльність частини власних засобів.

Аналіз коефіцієнтів ділової активності підприємства представлений в таблиці 2.8.

Таблиця 2.8

Аналіз коефіцієнтів ділової активності

Показники	2018	2019	2020
Власний капітал, грн.	410 994	421 590	525 697
Валюта балансу, грн.	501 106	543 221	659 200
Виручка від реалізації, грн	1 290 130	1 319 132	1 348 773
Коефіцієнт обігу власного капіталу	3,14	3,13	2,66
Коефіцієнт обігу активів	2,57	2.43	2,05

Основні засоби – один з найважливіших чинників виробничого потенціалу. Їх стан і ефективне використання прямо впливають на кінцеві результати господарської діяльності підприємства. Рациональне використання

основних фондів і виробничих потужностей підприємства сприяє поліпшенню всіх техніко-економічних показників, у тому числі збільшенню випуску продукції, зниженню її собівартості, трудомісткості виготовлення.

Оцінка ефективності використання основних засобів передбачає розрахунок і аналіз показників віддачі і місткості [38,50].

Фондовіддача. Відображає прибутковість використання основних засобів, що беруть участь у виробництві продукції і показує, скільки виробленої продукції доводиться на кожну гривню вартості основних засобів. Розрахунок середньорічної вартості основних засобів при визначенні показника фондовіддачі варто засновувати на їх первісній вартості, а не балансовій (залишковій). Інакше результат буде абсурдним чим старіше обладнання, тим більша фондовіддача, а цього бути не повинно.

Коефіцієнт оборотності основних засобів (фондовіддача) (Φ_o):

$$\Phi_o = \frac{BP}{OF_{сер}}, \quad (2.12)$$

де $OF_{сер}$ - середньорічна вартість основних засобів.

Данні для розрахунку фондовіддачі наведені у таблиці 2.9.

Фондомісткість - показник зворотний показнику фондовіддачі. Показує, скільки в середньому основних засобів доводиться на одну гривню виробленої продукції. При розрахунку середньорічної вартості основних засобів для визначення фондомісткості можна приймати як первинну, так і залишкову їх вартість, залежно від цілей аналізу. Данні для розрахунку фондомісткості наведені у таблиці 2.9.

Таблиця 2.9

Динаміка показників фондовіддачі і фондомісткості підприємства

Показники	2018	2019	2020
Виручка від реалізації	1 290 130	1 319 132	1 348 773
Середньорічна вартість ОЗ	111 599	119 305	134 044
Фондовіддача	11,56	11,06	10,06
Фондомісткість	0,086	0,090	0,099

З наведених вище розрахунків видно що фондвіддача з кожним роком знижується, а фондомісткість зростає.

Оцінка рентабельності виробничої діяльності.

Рентабельність – це показник, що характеризує економічну ефективність. Економічна ефективність – відносний показник, який ставить поруч отриманий ефект з витратами і ресурсами, використаними для досягнення цього ефекту. Показники рентабельності дають уявлення про прибуток на вкладений капітал, відображаючи рівень прибутковості тих або інших вкладень [36,45].

Існує безліч коефіцієнтів рентабельності, використання кожного з яких залежить від характеру оцінки ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства. Від цього в першу чергу залежить вибір оцінюваного показника (прибутку), що використовується в розрахунках.

При оцінці рентабельності виробничої діяльності можна виділити два основні показники – чиста рентабельність виробництва і валова рентабельність виробництва. Дані показники показують, скільки підприємство має прибутків з кожної гривні, що витрачає на виробництво продукції. Вони розраховуються таким чином.

Валова рентабельність виробництва розраховується за формулою 2.13.

$$R_{BPB} = \frac{B_{\text{приб.}}}{CП} \cdot 100\% \quad (2.13)$$

Показник валової рентабельності виробництва показує, скільки гривень валового прибутку припадає на гривню затрат, що формують собівартість реалізованої продукції.

Чиста рентабельність виробництва (формула 2.14)

$$R_{\text{чрв}} = \frac{Ч_{\text{приб.}}}{CП} \cdot 100\% \quad (2.14)$$

Показник чистої рентабельності виробництва показує, скільки гривень чистого прибутку припадає на гривню реалізованої продукції [18,37].

Коефіцієнти рентабельності показують, на скільки прибуткова компанія, розраховуються як відношення отриманого прибутку до витрачених засобів, або як відношення отриманого прибутку до обсягу реалізованої продукції.

Коефіцієнт рентабельності активів (Ra):

$$Ra = \frac{ЧП}{A} \cdot 100\% , \quad (2.15)$$

де ЧП - чистий прибуток, А - середньорічна вартість активів.

Цей коефіцієнт показує, скільки грошових одиниць знадобилося фірмі для одержання однієї грошової одиниці прибутку, незалежно від джерела залучення цих засобів.

Коефіцієнт рентабельності реалізації (Rp):

$$Rp = \frac{ЧП}{BP} \cdot 100\% \quad (2.16)$$

де ЧП - прибуток (валова чи чиста),

BP - обсяг реалізованої продукції.

Коефіцієнт рентабельності власного капіталу (Рск):

$$R_{ск} = \frac{ЧП}{BK_{сер}} \cdot 100\% , \quad (2.17)$$

де BKсер - середньорічна вартість власного капіталу.

Показники рентабельності виробництва наведено у таблиці 2.10.

Таблиця 2.10

Аналіз рентабельності виробництва підприємства

Показники	2018	2019	2020
Чистий прибуток підприємства, тис. грн.	61 862	82 231	104 107
Собівартість продукції, грн.	968 360	959 836	923 049
Власний капітал, тис. грн.	410 994	421 590	525 697
Валюта балансу, тис. грн.	501 106	543 221	659 200
Виручка від реалізації, тис. грн.	1 290 130	1 319 132	1 348 773
Рентабельність активів, %	0.1234	0.1514	0.1580
Рентабельність власного капіталу, %	0.1505	0.195	0.198

Рентабельність реалізації, %	0.04795	0.0624	0.0772
------------------------------	---------	--------	--------

Всі розрахунки зідемо в табл.2.11.

Таблиця 2.11

Зведена таблиця фінансових коефіцієнтів підприємства

Показники	2018 рік	2019 рік	2020рік
Коефіцієнт автономії	0.82	0.78	0.78
Коефіцієнт маневреності	0,73	0,72	0,745
Коефіцієнт покриття	4,22	3,48	3,64
Коефіцієнт термінової ліквідності	3.65	3.00	3.11
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0.72	0.77	0.85
Коефіцієнт платоспроможності	4,22	3,48	3,64
Коефіцієнт обігу власного капіталу	3,14	3,13	2,66
Коефіцієнт обігу активів	2,57	2.43	2,05
Фондовіддача	11,56	11,06	10,06
Фондомісткість	0,086	0,090	0,099
Коефіцієнт співвідношення власного та позикового капіталу	4.56	3.47	3.94
Коефіцієнт фінансової стійкості	0.82	0.78	0.78
Рентабельність активів	0.1234	0.1514	0.1580
Рентабельність власного капіталу	0.1505	0.195	0.198
Рентабельність реалізації	0.04795	0.0624	0.0772

Загальний висновок з наведеного вище аналізу наступний. Всі показники діяльності підприємства мали позитивну динаміку у період 2018 – 2020 років. Для покращення фінансового стану підприємства необхідно розробити ефективну інвестиційну стратегію його розвитку з метою отримання максимального прибутку і збільшення ринкової вартості підприємства.

Висновки до розділу 2

Ласунка» — український виробник морозива, тортів, сирків та інших молочних продуктів; заснований 1997 року за адресою: 49127, Дніпропетровська обл., місто Дніпро, Самарський район, вул. Гаванська, будинок 14. Один з найбільших виробників морозива в Україні.

Види діяльності.

Основний:

10.52 Виробництво морозива

Інші:

10.13 Виробництво м'ясних продуктів

10.51 Перероблення молока, виробництво масла та сиру

10.89 Виробництво інших харчових продуктів, не віднесених до інших угруповань.

В компанії працюють понад 1000 людей, це група з п'яти підприємств. Виробництва знаходяться в містах: Дніпро, Тернопіль, Нікополь.

Головне завдання, яке ставить перед собою фінансовий аналітик, — прогнозування майбутньої платоспроможності та прибутковості підприємства. Для цього аналізуються всі можливі фактори, які можуть вплинути на платоспроможність та прибутковість. На практиці використовуються різні моделі аналізу: дискримінантний та регресійний аналіз, комплексна оцінка на основі розрахунку окремих фінансових показників тощо.

Найтипівіший підхід до оцінки прибутковості підприємств, який застосовується провідними європейськими банками, включає розрахунок таких основних блоків показників:

ліквідності та платоспроможності, які характеризують структуру капіталу та майна підприємства;

прибутковості та самофінансування (поточні та прогнозні).

Більшість показників діяльності підприємства мала позитивну динаміку у період 2018 – 2020 років. Проаналізувавши господарську діяльність по підприємству слід відмітити, що для покращення фінансового стану підприємства необхідно розробити ефективну інвестиційну стратегію його розвитку з метою отримання максимального прибутку і збільшення ринкової вартості підприємства.

РОЗДІЛ 3

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

3.1 Розробка інвестиційної стратегії розвитку підприємства

Головною метою управління інноваційним розвитком промислового підприємства є створення такого варіанту впровадження інноваційних заходів, який дозволяв при існуючих ресурсах досягати найвищого ефекту. Інноваційні заходи повинні не тільки підвищувати ефективність роботи підприємства, а й забезпечувати перехід на якісно новий рівень роботи підприємства.

Для покращення фінансового стану підприємства, підвищення рентабельності його роботи пропонується провести диверсифікацію видів діяльності. Розрізняють такі види диверсифікації: вертикальна (концентрична), горизонтальна та конгломеративна диверсифікація.

Вертикальна диверсифікація — коли підприємство починає виробляти товари, які в технологічному та маркетинговому аспекті пов'язані з існуючими товарами фірми.

Переваги вертикальної диверсифікації: поєднання координації дій з великими можливостями контролю; стабільність господарських зв'язків у межах підприємства; гарантовані поставки матеріально-технічних ресурсів; тісний контакт з кінцевими споживачами.

Недоліки: взаємозалежність підрозділів підприємства, що в разі негативних зовнішніх змін погіршує становище підприємства; обмежений ринок збуту призводить до зменшення впливу конкуренції: необхідність удосконалення потребує значних витрат, що, врешті, призводить до перевищення вартості ресурсів за середньою ринковою ціною. Як наслідок указаних недоліків спостерігається зниження рівня вертикальної диверсифікації.

Горизонтальна диверсифікація передбачає вихід у нові сфери бізнесу, які пов'язані із задоволенням потреб для існуючих клієнтів (споживачів) фірми. Підприємство, що виготовляє певний вид товару або послуги, може отримати інформацію від своїх споживачів щодо необхідності в інших видах товарів та послуг і користування цією можливістю. Саме в цьому полягають переваги горизонтальної диверсифікації, що дає змогу різнобічно врахувати потреби споживачів, при цьому досягається ефект синергізму— сукупність видів діяльності дає значніший ефект, ніж окремі види діяльності.

Конгломеративна диверсифікація— вихід у нові види бізнесу, які жодним чином не пов'язані ні з існуючою технологією, ні з потребами існуючих у фірми споживачів. Такий вид диверсифікації потребує найбільших фінансових витрат і доступний лише великим підприємствам.

Даний проект представляє собою відкриття у м. Дніпро кафе-морозиво «LASUN-ice». Кафе створюється з метою продажу якісного морозива з індивідуальним підходом до кожного клієнта.

Морозиво – продукт, до якого ми звикли з дитинства. А оскільки основи особистості закладаються саме в дитинстві, то й любов до морозива розповсюджується на все життя.

В наш час морозиво виробляється в масовому порядку та продається в магазинах, з акцентом робився не на якості, а на кількості продукції. При цьому відсутній індивідуальний підхід до клієнта. Компанія робить ставку на якість продукту, на турботливе ставлення до покупця, а також на створення в кафе особливо сприятливої атмосфери.

Особливу увагу спрямовано на розширення асортименту морозива. До традиційних і улюблених смаків ванільного, полуничного, шоколадного морозива додалися сорти зі смаком гарбузового пирога, чорничною ватрушки та дині. До асортименту планується включати торти - морозива.

1) Аналіз ринку

В умовах панування ринкових стосунків планування бізнесу найтіснішим чином пов'язано з передбаченням можливостей збуту

підприємницького продукту серед споживачів за достатньою ціною на ринку товарів і послуг. Щоб прогностичні оцінки підприємця найбільш відповідали реальній ситуації майбутнього попиту і об'єму продажів, необхідно постійно, уважно і ретельно вивчити, аналізувати, робити прогнози щодо ринку збуту підприємницького продукту, тримати під контролем круг споживачів, досліджувати можливості його розширення і тоді фірма завжди зможе вирішити: залишатися їй на ринку або покинути його.

Підприємство зацікавлене в потенційних споживачах, які купують впродовж тривалого періоду часу товар за ціною, що забезпечує отримання прибутку в достатньому обсязі, з тим, щоб фірма могла ефективно розвиватися. Важлива інформація і про кон'юнктуру ринка.

Немає нічого помилкового, ніж думати, що переваги вашого товару настільки очевидні, що його захочуть купити всі підприємства тієї чи іншої галузі.

Аналіз необхідно почати з оцінки потенційної ємності ринку, тобто загальної вартості товарів, які покупці певного регіону можуть купити за певний період часу. Вона залежить від багатьох факторів: соціальних, національно-культурних, кліматичних, а головне – економічних, в тому числі від рівня доходів (чи заробітків потенційних покупців), структури їх витрат (зокрема позичок, заощаджень або інвестицій), темпів інфляції, наявності раніше куплених товарів аналогічного призначення і т.д. Звичайно, сам набір врахованих чинників залежить від характеру самого проекту.

Другим етапом є оцінка потенційної суми продажів, тобто тієї частки ринку, яку ми сподіваємося захопити, і відповідно тієї максимальної суми реалізації, на яку ми можемо розраховувати на наших можливостях.

Третій етап – прогноз обсягів продажів. На цьому етапі оцінюється реальність продажу певної кількості товарів. При аналізі ринку і основних конкурентів визначаються розміри (Ємність) ринку, ступінь насиченості ринку, тенденції зміни цих параметрів на найближчу перспективу, виявляються найбільш перспективні ринки збуту і обґрунтовуються причини

переваги, виробляється аналіз і оцінка основних конкурентів. У результаті дослідження аналіз ринку повинен привести до висновків про те, де, кому, в якому обсязі ми зможемо продавати продукт своєї діяльності і що доведеться робити для забезпечення запланованого обсягу продажів. Також ми повинні дізнатися про конкуренцію на ринку, на якому планується надходження нашої продукції. Тут необхідно відповісти на наступні питання: хто є найбільшим виробником аналогічних товарів? як йдуть справи у конкурентів: які обсяги продажу, доходи, чи впроваджуються нові технології, який рівень сервісу? Чи багато уваги приділяють рекламі, скільки коштів вони вкладають в неї? Що собою представляє їх продукція: основні характеристики, рівень якості, дизайн, думка споживачів. Який рівень цін на аналогічну продукцію? Аналіз конкурентів дозволить дати чітку відповідь на наступні питання: Чи існує безліч підприємств, пропонують аналогічну продукцію, чи конкуренція ведеться обмеженою кількістю учасників? Яка частина ринку контролюється провідними конкуруючими торговими підприємствами? Яка організаційна структура для конкурентів і як вона відрізняється від нашої фірми? Як швидко змінюється область діяльності фірми і стабільність конкурентів?

Аналіз майбутнього ринку збуту – це один з найважливіших етапів підготовки бізнес-планів, і на таку роботу не можна жаліти ні засобів, ні сил, ні часу. Досвід показує, що невдача більшості тих, що провалилися з часом комерційних проектів, була пов'язана саме із слабким вивченням ринку і переоцінкою його місткості.

Виходячи з реалій існуючого бізнесу реалізації морозива, основні передумови для ведення бізнесу являється тісний взаємозв'язок дозвілля і/або шопінгу середнього українця в торгово-розважальних центрах.

Тому для розрахунку попиту для кафе слід орієнтуватися на кількість відвідувачів торгівельно-розважального центру. Виходячи з середньої щоденної відвідуваності 1-го торгово-розважального центру 1,5 - 3 тисячі чоловік в середньому на одну торгову точку в одному ТРЦ в день доводиться 70 - 100 клієнтів.

2) Опис продукту

Кафе «LASUN-ice» буде займатися виробництвом і реалізацією морозива та супутніх товарів. Вироби будуть завжди якісними і особливими. Перший час асортимент та обсяги виробництва будуть невеликі. Але у наслідку, у міру завоювання споживача, перше і друге буде розширюватися. І тільки на другому етапі розвитку буде впроваджуватися такий вид послуг, як замовлення продукції по Інтернету, доставка продукції у будинок або в офіс.

Визначимо стратегію розвитку «LASUN-ice », використовуючи SWOT-аналіз, який оцінює зовнішнє і внутрішнє середовище. Це аналіз сильних та слабких сторін, можливостей та загроз.

Проведення SWOT-аналізу передувє розробці стратегії підприємства. Основні зусилля під час управління бізнесом « LASUN-ice» в процесі реалізації стратегії мають бути зосереджені на подоланні слабких сторін, досягненні переваг завдяки більш ефективному управлінню.

На основі SWOT-аналізу (табл. 3.1) можна прийняти управлінські рішення, які стосуються зміни стратегії банку на ринку.

Таблиця 3.1

Аналіз сильних та слабих сторін проекту (Swot-аналіз)

Параметри	Сильні сторони	Слабкі сторони
1	2	3
Продукт	Користується попитом (тенденція споживання більш якісних продуктів)	
	Свіжий продукт (виробництво на місцях, відсутність відходів, висока якість)	Смак продукту залежить від уподобань клієнтів того чи іншого регіону
	Наявність вибору (асортимент - 100 сортів морозива)	Необхідна звичка клієнтів до споживання саме запропонованого морозива
	Привабливий зовнішній вигляд (кольори смаків)	
Ціна	Конкурентоспроможна ціна продажу	
	Фіксована ціна реалізації через всі канали продажів	

Продовження табл.3.1		
1	2	3
Просування	Використання різноманітних каналів просування	Падіння попиту в осінній період після відпусток (вересень - листопад)
	Використання вузько спрямованих джерел, без розпилення на ЗМІ	
	Наявність даних по ринку на основі діючого бізнесу	
Сервіс/персонал	Використання західних канонів продажів	Недолік кваліфікованого торгового персоналу на ринку праці
Торгівельна марка	Відома всьому світу	
	Пізнавана і легко сказана	
Збут та маркетинг	Зберігання безпосередньо в точках продажів (вітрини холодильники)	
	Можливість вибору різних смаків	
	Можливість покупки різної кількості кульок	

Сукупні витрати для відкриття кафе « LASUN-ice »

Для відкриття бізнесу необхідні первісні вкладення 136,8 тис. грн.

(табл. 3.2).

Таблиця 3.2

Капітальні вкладення

Найменування	Кількість	Всього, грн
1	2	3
Комбінований фрізер 7 smart quick	1	29 584,5
Камера шокової заморозки	1	34 743,5
Морозильний шкаф ШН 1.4	1	12 208,7
Стіл для охолодження SCH -3	1	15 403,5
Ларь морозильний	2	2 836,2
Міксер	1	7 049,8
Ваги	1	1 181,8
Соковижималка	1	986,2
Кавомолка	1	163,0
Стіл професійний СРЦН 1200/600	2	3 586,0
Полиця настінна відкрита ПК 1200/300	2	896,5

Продовження табл.3.2		
1	2	3
Ванна мийна ВМ -11/530R	1	1 352,9
Ванна мийна ВСМ -2/530	1	2 355,4
Стелаж для продуктів і посуду	3	1 124,7
Шкаф для одягу	1	766,1
Посуд та інвентар	1	7 930,0
Випробування, узгодження, наладка	1	472,7
Інші	1	14 197,3
ВСЬОГО		136 838,5

Виробничі витрати складаються з сировини в розрахунку 32,43 грн. за 1 кг сировини, спираючись на дані існуючого бізнесу.

Нижче наводяться середні виробничі показники (табл. 3.3).

Таблиця 3.3

Виробничі показники

Назва	Значення
Кількість кілограмів за тиждень	280
Кількість кілограмів за день	40
Обсяг кульок на 1 кг	40
Обсяг кульок за день	400

Разом в середньому в день виробляється і реалізується 30 кг морозива, відповідно собівартість 930 кг мороженого на місяць становить 30 160 грн.

На організацію однієї торгової точки необхідно капітальних витрат у розмірі 173 847,7 грн без урахування забезпечувального внеску за торгову точку 14 000 грн. Розмір забезпечувального внеску залежить від умов надання Торгово-розважальним центром.

Комплектація 1-ої торгової точки на 35 м² з асортиментом: морозиво, молочний коктейль, торти з морозива наведена в табл. 3.4.

Витрати на відкриття торгівельної точки

Статті витрат	Всього, грн
Випробування, узгодження, наладка	4 718,9
Забезпечувальній внесок за 2 місяці	14 000
Барна стійка	33 227,6
Рекламне оформлення	14 979,7
Монтаж елетропроводки	3 871,3
Вітрина для морозива	57 726,5
Холодильник барний для молока	4 425,5
Миюча мобільна установка	1 328,5
Шейкер для коктейлей	3 871,3
Ваги GAS на 10 кг	10 122,3
Касовий апарат	5 419,8
Грошовий ящик	2 208,7
Сенсорний моноблок	13 088,9
Програмне забезпечення	10 774,3
Стійкі рекламні А4	1 189,9
Таблички з назвою морозива	220,1
Монетниця	32,6
Вази для ріжків	619,4
Підставка з оргскла для ріжків	383,1
Банки для посипок	660,2
Ложка для морозива	1 157,3
Форма барменів	3 659,4
Пломбиратор	163,0
ВСЬОГО (без врахування забезпечувального внеску)	173 847,7
ВСЬОГО	187 847,7

Витрати з реалізації для кафе «LASUN-ice» складаються з оренди, оплати праці 3-х барменів-офіціантів, 2 прибиральниць/мийниць посуду, комунальних платежів, загально адміністративних і інших накладних витрат (табл. 3.5).

Таблиця 3.5

Реалізаційні витрати

Показники	Витрати за місяць, грн	Витрати за рік, грн
Оренда укомплектованої торгової точки	14 000	168 000
Витрати на заробітну плату (виробничі):		
з/п за місяць	35 000	420 000
ЄСВ	7 700	92 400
Витрати на електроенергію	8 402.4	100 828.8
Освітлення (20 од. x 60 Вт/од x 3.89 грн/кВт x 10 год x 365 дн)	1 400, 4	16 804,8
Робота обладнання (6 квт x 3.89 грн/кВт x 10 год x 365 дн)	7002	84 024

Фінансовий план

Всі розрахунки проводилися з урахуванням наведеного в розділі маркетинг попиту. Так як планується що підготовчий етап реалізації проекту складе 6 місяців, то для спрощення таблиць і їх наочності підготовчий період у фінансовий план не включається.

Для здійснення проекту необхідно капітал у сумі 324 686 грн.·

1) План доходів та видатків

Амортизація обчислювальної основних засобів розраховувалася виходячи з того, що це обладнання є високотехнологічним і йому властиво швидке моральне старіння. Класифікація та амортизація основних засобів відбувається відповідно до статті 144 Податкового кодексу України [22]. Керівництвом було прийнято рішення, що амортизації підлягають основні

засоби, первісна вартість яких перевищує 3 000 грн (табл. 3.6).

Таблиця 3.6

Розмір амортизаційних відрахувань

Найменування	Первісна вартість	Строк служби, роки	Річна сума амортизації, грн
Комбінований фрізер 7 smart quick	29 584,5	10	2 958,45
Камера шокової заморозки	34 743,5	10	3 474,345
Морозильний шкаф ШН 1.4	12 208,7	10	1 220,87
Стіл для охолодження SCH -3	15 403,5	10	1 540,35
Стіл професійний СРЦН 1200/600	3 586,0	10	358,6
Барна стійка	33 227,6	10	3 322,755
Вітрина для морозива	57 726,5	10	5 772,645
Холодильник барний для молока	4 425,5	10	442,545
Шейкер для коктейлей	3 871,3	5	774,25
Ваги GAS на 10 кг	10 122,3	10	1 012,23
Касовий апарат	5 419,8	10	541,975
ВСЬОГО за рік, грн			22 828,97

Загальна сума амортизаційних відрахувань за рік для кафе складає 22 829 грн.

План доходів і видатків є першим фінансовим документом фінансового плану. Він характеризує загальні суми очікуваних доходів фірми та її витрат за певний період.

План доходів і видатків складається для унаочнення результативності майбутньої діяльності фірми з погляду її прибутковості, можливостей виживання та активного господарювання (табл. 3.7). Для складання планового балансу доходів і видатків використовуються дані про виробничо-господарську діяльність підприємства в плановому періоді, плановий прибуток, його використання, амортизаційні відрахування, приріст власних

оборотних коштів, обсяги і джерела капіталовкладень, надходження і сплата ПДВ та інші розрахунки.

Аналіз діяльності кафе спорідненого напрямку дозволив визначити середню ціну продажу продукції за допомогою середньозваженої ціни. За даними аналізу визначено, що питома вага тортів-морозива найвищої ціни у виручці від реалізації продукції складають 10% - 200 грн/кг, також невисока питома вага найдешевшого сорту морозива за ціною 79 гривень за кілограм (теж 10%). Найбільшою популярністю користуються морозиво за 97 грн/кг – 30% від загальної виручки, за 139 грн/кг – 50% від загальної виручки. Таким чином, середньозважена ціна морозива (Цсв) в кафе дорівнює:

$$Цсв = \sum_{i=1}^n Ці \cdot \gamma_i \quad (3.1)$$

де Ці – ціна і-го сорту морозива, грн.%

γ_i - питома вага, ч.од.

$$Цсв = 200 \times 0.1 + 79 \times 0.1 + 97 \times 0.3 + 139 \times 0.5 = 127.3 \text{ грн}$$

Таблиця 3.7

План доходів та видатків

Доходи та витрати від операційної діяльності	За рік, грн
Виручка від реалізації (40кг/день x Цсвх 365)	1 858 580
ПДВ	309 763
Чистий дохід	1 548 817
Собівартість продукції:	1037 657.8
В т.ч. сировина	233600
Заробітна плата	420 000
ЄСВ	92 400
Амортизація	22 829
Оренда	168 000
Електроенергія	100 828.8
Накладні витрати (5% від собівартості сировини)	11 650
Прибуток до оподаткування	511 159.2
Податок на прибуток (18%)	92 008.7
Чистий прибуток	419 150.5

Для кожного підприємства важливе значення має розуміння перспектив розвитку. Тому слід приділяти значну увагу прогнозуванню фінансових результатів у майбутньому. Зростання прибутку прогнозується у 2021 році на 3%, у 2022 році - на 5% (табл. 3.8).

Таблиця 3.8

Прогнозування обсягу чистого прибутку

Назва показника	2020 рік	2021 рік	2022 рік
Темп росту чистого прибутку, %	-	3	5

2) Рух грошових коштів фірми є безперервним процесом. У фінансовому менеджменті управління грошовим потоком є одним із найважливіших завдань. У проектному аналізі методи аналізу та прогнозування грошових потоків використовуються під час обґрунтування ефективності проекту та розрахунків забезпечення проекту коштами, що є центральною проблемою (табл. 3.9).

Таблиця 3.9

Розрахунок грошового потоку

Найменування витрат	За 1-й рік, грн
Інвестиційна діяльність	
Первісні витрати	324 686
Амортизація	22 829
Сукупний грошовитий потік від інвестиційної діяльності	- 301 857
Операційна діяльність	
Виручка від реалізації	1 858 580
ПДВ	309 763
Прибуток до оподаткування	511 159.2
Податок на прибуток	92 008.7
Чистий прибуток	419 150.5
Сукупний грошовитий потік від операційної діяльності	419 150.5
Фінансова діяльність	
Отримані позики	0
Сплачені позики	0
Сукупний грошовитий потік від фінансової діяльності	0

3.2 Розрахунок ефективності інвестиційного проекту

Аналітики підприємства, визначаючи запропонований їм інвестиційний проект, мають насамперед поцікавитися його ефективністю. На практиці використовують низку економічних показників, розрахунок яких дає можливість визначати ефективність інвестування[34]. Такими показниками є:

- 1) дисконтований грошовий потік;
- 2) чиста теперішня вартість;
- 3) внутрішня ставка доходу;
- 4) індекс доходності інвестицій;
- 5) індекс прибутковості інвестицій;
- 6) період окупності інвестицій.

- 1) Дисконтований грошовий потік

Теперішня (сучасна) вартість грошей – це сума майбутніх грошових надходжень, приведених до сучасного моменту, з урахуванням ставки дисконтування: процентної ставки або норми дохідності.

Для даної ситуації обираємо ставку дисконтування як відсоткову ставку за альтернативними вкладеннями – банківський депозит для юридичних осіб. Ставка дисконтування складає 25% річних.

Розрахунковий період визначимо – 3 роки. Річний грошовий потік складається з чистого прибутку та амортизації і дорівнює: $419\,150.5 + 22\,829 = 441\,979.5$ грн.

$$PV = \sum_{i=1}^n \frac{FV_i}{(1+i)^n} \quad (3.2)$$

де PV – теперішня вартість грошового потоку;

FV – майбутній грошовий потік;

i – ставка дисконтування;

n – період дисконтування.

Розрахунок:

$$PV = \frac{441979.5}{(1 + 0.25)} + \frac{419150.5 \times 1.03 + 20546}{(1 + 0.25)^2} + \frac{419150.5 \times 1.03 \times 1.05 + 18510}{(1 + 0.25)^3}$$
$$= 884610 \text{ грн}$$

Дисконтований грошовий потік для кафе - морозиво за три роки функціонування складає 884 610 грн.

2) Чиста приведений дохід (NPV)

Чистий приведений дохід – це сума поточних ефектів за весь розрахунковий період, приведена до початкового кроку, або перевищення інтегральних результатів над інтегральними затратами.

Чистий приведений дохід розраховуємо за формулою

$$NPV = \sum_{i=1}^n CF_{\text{диск}} - Inv \quad (3.3)$$

Розрахунок:

$$NPV = 884\,610 - 324\,686 = 559\,924 \text{ грн}$$

3) Внутрішня ставка доходності

Внутрішня ставка доходності є найбільш складним показником оцінки ефективності інвестиційних проектів. Він характеризує рівень доходності конкретного інвестиційного проекту з урахуванням дисконтної ставки. Внутрішню ставку доходності можна характеризувати і як дисконтну ставку, за якої чистий приведений дохід у процесі дисконтування буде рівний нулю.

Визначення показника внутрішньої норми доходності (IRR) проводимо за формулою:

$$IRR = i_+ - \frac{NPV_-}{NPV_- - NPV_+} (i_- - i_+) \quad (3.13)$$

де IRR – внутрішня ставка доходності;

i_+ ; i_- – ставки дисконтування, при яких грошовий потік приймає додатне та від'ємне значення.

Розрахуємо NPV при ставці дисконтування 90%:

$$PV = \frac{441979.5}{(1 + 0.9)} + \frac{419150.5 \times 1.03 + 20546}{(1 + 0.9)^2} + \frac{419150.5 \times 1.03 \times 1.05 + 18510}{(1 + 0.9)^3}$$

$$= 426692.2 \text{ грн}$$

$$NPV = 426\,692.2 - 324\,686 = 102\,006.2 \text{ грн}$$

NPV_- ; NPV_+ – значення вартість інвестиції змінює зі «+» на «-».

Розрахунок внутрішньої ставки доходності:

$$IRR = 25 + \frac{559\,924}{559\,924 - 102\,006} \times (90 - 25) = 79.98\%$$

Внутрішня норма доходності являє собою таку ставку дисконту, за якої показник чистої приведеної вартості за інвестиційним проектом набирає нульового значення. Тобто при ставці дисконту 79.98%, $NPV_{\text{диск}} = \text{Inv}$.

4) Індекс доходності інвестицій

Загальна формула, за якою ведуться розрахунки індексу доходності за інвестиційним проектом, має такий вигляд:

$$PI = \frac{\sum_{i=1}^n FV_i}{I_n} \quad (3.14)$$

$$PI > 1$$

де PI – індекс доходності інвестицій;

$NPV_{\text{диск}}$ – загальна сума дисконтованого чистого грошового потоку за інвестиційним проектом;

I_n – первісні витрати за проектом.

Розрахунок:

$$PI = \frac{559\,924}{324\,686} = 1.725$$

Кожна гривня інвестовано капіталу приносить інвестору 73 копійки доходу.

5) період окупності інвестицій

Термін окупності – це мінімальний тимчасовий інтервал (від початку здійснення проекту, за межами якого інтегральний ефект стає і у подальшому залишається незаперечним), тобто це період, з якого інтегральні затрати, пов'язані з проектом, покриваються інтегральними результатами від здійснення інвестиційного проекту. Результати і затрати можна обчислити з дисконтуванням і без нього. Рекомендується термін окупності визначити з урахуванням дисконтування.

Розрахунок дисконтованого періоду окупності проекту представлений в табл.3.10.

Таблиця 3.10

Дисконтований період окупності інвестиційних ресурсів підприємства при ставці дисконтування $i=25\%$

Період (рік)	Дисконтовані грошові потоки	Інвестиції, ще не окупились
0	0	-324 686
1	353584	

За результатами розрахунку період окупності становитиме 11 місяців.

Показники оцінки інвестиційного проекту зведено в табл.3.11.

Таблиця 3.11

Показники оцінки ефективності інвестиційного проекту

Назва проекту	Чиста теперішня вартість - NPV	Внутрішня ставка доходності - IRR	Індекс доходності - IP	Дисконтований період окупності - DPP
Відкриття LASUN - ice кафе	559 924грн	79,98%	1,73	11 місяців

3.3 Управління прибутком від впровадження інвестиційного проекту на базі диверсифікації видів продукції підприємства

Виробництво морозива - це виключно сезонний бізнес. Нарощування продажу влітку – це один виклик, а збереження темпів виробництва взимку – інший.

Тому пропонується (особливо для нового кафе) впровадити виробництво м'якого морозива. Воно не потребує шокової заморозки, температура такого морозива - 4-6 градусів, що доцільно, щоб не захворіти взимку. Але споживати потрібно одразу після виходу продукту з фризера (це девайс, який буде поступово заморожувати і насичувати суміш киснем; апарат, він збиває морозиво і збільшує на 60-80% обсяг продукту), що доцільно робити лише у приміщеннях. Повітряна структура такого морозива забезпечує перевищення чистого прибутку в два рази над собівартістю його інгредієнтів. Це ще один доказ необхідності відкриття спеціалізованого кафе для підтримання продажів в несезонний період.

Головною тенденцією на світовому ринку є тренд здорового харчування. Тому наступним кроком розширення асортменту є впровадження органічного (натурального) морозива. Перевагою запропонованого морозива є не тільки його натуральність, але й корисність, бо воно вироблятиметься без цукру (а з підсолоджувачем - еритритом), на рослинному молоці, буде містити достатньо великі шматки фруктів, ягід, сухофруктів, шоколаду та горіхів.

Крім того, в зимовий період багато людей люблять випити каву з морозивом. Тому для залучення додаткових клієнтів пропонуємо закупити кавомашину.

Щоб залучити дитячий контингент доцільно впровадити дитячий асортмент морозива: морозиво- торт (з м'яких видів морозива), фруктовий салат із морозивом та інші дитячі бажання.

Ухвалення рішення про диверсифікацію одночасно вимагає визначення її типу, масштабу і фінансових ресурсів, необхідних для її здійснення. Компанія починає розробляти сценарій подальших заходів: упроваджуватися в близький або абсолютно віддалений тип бізнесу, використовувати для цього обмежений обсяг грошових коштів або інвестувати великі ресурси, започатковувати інші види бізнесу. Але і при впровадженні нового бізнесу необхідно визначити оптимальний асортимент продукції.

Середньозважена ціна стандартного меню порахована за формулою 3.1. Ціна і собівартість нових видів продукції кафе показана в табл.3.12.

Таблиця 3.12

Ціна і собівартість нових видів продукції кафе, грн/100 мл

Цінові показники	Види морозива								
	М'яке	Органічне	Дитяче	Десерт із морозивом	Торт морозиво з різними добавками	Кава з морозивом	Чай з морозивом	Морозиво-щербет	Супер мікс
Ціна	15	15	15	22	30	41	30	30	50
Собівартість	6	9	9	10	12	20	12	14	20
Прибуток	9	6	6	12	18	21	18	16	30

Економіко-математична модель вибору оптимального асортименту продукції формулюється як модель лінійного програмування.

Модель оптимальних обсягів продажу продукції за критерієм – прибуток має такий вигляд:

$$\sum_{i=1}^n r_i Y_i \rightarrow \max \quad (3.15)$$

Обмеження:

1. Обмеження щодо не перевищення витрат визначеної суми:

$$\sum_{i=1}^n C_i \cdot Y_i \leq C \quad (3.16)$$

2. Обмеження щодо використання холодильних камер:

$$\sum_{i=1}^n E_i \cdot Y_i \leq E \quad (3.17)$$

3. Обмеження щодо не перевищення часу на приготування продукції:

$$\sum_{i=1}^n t_i \cdot Y_i \leq T \quad (3.18)$$

де r_i - прибуток з одиниці i -ї диверсифікованої продукції;

C_i - торгові витрати на реалізацію продукції;

C - максимальний обсяг витрат на реалізацію продукції;

E_i - об'єм i -ої одиниці продукції;

E - об'єм морозильної камери, куб. дм;

t_i - час на приготування i -ої продукції;

n — кількість видів продукції.

Крім того, для м'якого морозива використовується обмеження щодо технічних можливостей фризера.

В результаті розв'язання моделі отримуємо оптимальні обсяги продажу продукції

Розв'язок моделі лінійного програмування отримуємо за допомогою симплексного методу, який реалізовано в надбудові програмі Excel — пошук рішення.

Цільова функція економіко-математичної моделі вибору оптимального асортименту продукції буде мати такий вигляд:

$$9 \times Y_1 + 6 \times Y_2 + 6 \times Y_3 + 12 \times Y_4 + 18 \times Y_5 + 21 \times Y_6 + 18 \times Y_7 + 16 \times Y_8 + 30 \times Y_9 \rightarrow \max$$

Обмеження щодо не перевищення витрат визначеної суми має наступний вигляд:

$$5 \times Y_1 + 9 \times Y_2 + 9 \times Y_3 + 10 \times Y_4 + 12 \times Y_5 + 20 \times Y_6 + 12 \times Y_7 + 14 \times Y_8 + 20 \times Y_9 \leq 30000$$

Обмеження щодо використання морозильної камери мають наступний вигляд:

$$2 \times Y_2 + 2 \times Y_3 + 3 \times Y_4 + 3 \times Y_5 + 2 \times Y_6 + 2 \times Y_7 + 2 \times Y_8 \leq 4000$$

Обмеження щодо не перевищення часу на приготування продукції має наступний вигляд:

$$3 \times Y_1 + 1 \times Y_2 + 1 \times Y_3 + 2 \times Y_4 + 1 \times Y_5 + 3 \times Y_6 + 3 \times Y_7 + 2 \times Y_8 + 5 \times Y_9 \leq 600$$

Вихідні дані для моделювання:

Обмеження по витратам – 30 000 грн. на добу.

Обмеження по часу: кафе працює 12 год – 720 хвилин.

cost	refreg	net profit	Tech							
6	0	9	720							
9	2	6	600							
9	2	6	500							
10	3	12	500							
12	3	18	300							
20	2	19	600							
12	2	18	600							
14	2	16	300							
20	0	30	300							
		x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7	x8	x9
		360	47	47	152	86	682	798	69	13
Net Income		Cost		Refreg			Tech			
35810		30000		4000			5620			
		30000					4193			

Рис.3.1. Результати моделювання за моделлю оптимальних обсягів продажу продукції за критерієм – прибуток.

Таким чином, оптимальний добовий асортимент продукції складається з 360 порцій – м'якого морозива, 47 порцій = натурального (органік) морозива, 47 порцій – дитячого морозива, 152 порції – фруктового десерту з морозивом, 86 – порцій – торту- морозива з різними добавками, 682 порції кави з морозивом, 798 порції – чаю з морозивом, 13 порцій – супер міксу, який виготовляється індивідуально.

При розрахунку прибутку від впровадження даного заходу зауважимо, що півроку(взимку) краще продається м'яке морозиво, влітку його споживання зменшується в 2 рази. Крім того, додамо у формулу коефіцієнт, який враховує відвідуваність кафе. Приймаємо його на рівні 80%. Коефіцієнт сезонності -0.5.

Розрахунок річного прибутку (Пріч) після оптимізації асортименту продукції наведено нижче:

$$\text{Пріч} = \text{Пден} \times \text{Кд} \times \text{Квідв} \times \text{К сез}$$

$$\text{Пріч} = 35810 \times 365 \times 0.8 \times 0.5 = 5\,228\,260 \text{ грн.}$$

Враховуючи витрати на заробітну плату з ЄСВ, електроенергію, оренду і т.і. (табл.3.7), загальний прибуток (ВП) від впровадження кафе становить:

$$\text{ВП} = 5\,228\,260 - 815\,707.8 = 4\,412\,552.2 \text{ грн}$$

$$\text{Податок на прибуток} = 0.18 \times 4\,412\,552.2 = 794\,259.4 \text{ грн.}$$

$$\text{Чистий прибуток} = 4\,412\,552.2 - 794\,259.4 = 3\,618\,292.8 \text{ грн.}$$

Запропонована в роботі модель дозволяє диверсифікувати асортимент продукції таким чином, щоб отримати максимальний прибуток з урахуванням існуючих обмежень.

Визначимо внутрішню ставку доходності проекту (аналогічно розрахунку в параграфі 3.2):

$$\begin{aligned} PV = & \frac{3618293 + 22829}{(1 + 0.25)} + \frac{3618293 \times 1.03 + 20546}{(1 + 0.25)^2} \\ & + \frac{3618293 \times 1.03 \times 1.05 + 18510}{(1 + 0.25)^3} = 7\,076\,243 \text{ грн} \end{aligned}$$

Дисконтований грошовий потік для кафе - морозиво за три роки функціонування складає 610 грн.

2) Чиста приведений дохід (NPV)

Чистий приведений дохід – це сума поточних ефектів за весь розрахунковий період, приведена до початкового кроку, або перевищення інтегральних результатів над інтегральними затратами.

Чистий приведений дохід розраховуємо за формулою

$$NPV = \sum_{i=1}^n CF_{\text{диск}} - Inv \quad (3.3)$$

Розрахунок:

$$NPV = 7\,076\,243 - 324\,686 = 6\,751\,557 \text{ грн}$$

3) Внутрішня ставка доходності

Внутрішня ставка доходності є найбільш складним показником оцінки ефективності інвестиційних проектів. Він характеризує рівень доходності конкретного інвестиційного проекту з урахуванням дисконтної ставки. Внутрішню ставку доходності можна характеризувати і як дисконтну ставку, за якої чистий приведений дохід у процесі дисконтування буде рівний нулю.

Визначення показника внутрішньої норми доходності (IRR) проводимо за формулою:

$$IRR = i_+ - \frac{NPV_-}{NPV_- - NPV_+} (i_- - i_+) \quad (3.13)$$

де IRR – внутрішня ставка доходності;

i_+ ; i_- – ставки дисконтування, при яких грошовий потік приймає додатне та від'ємне значення.

Розрахуємо NPV при ставці дисконтування 90%:

$$PV = \frac{3168\,293 + 22829}{(1 + 0.9)} + \frac{3168293 \times 1.03 + 20546}{(1 + 0.9)^2} + \frac{3168293 \times 1.03 \times 1.05 + 18510}{(1 + 0.9)^3} = 3\,368\,751 \text{ грн}$$

$$NPV = 3\,368\,751 - 324\,686 = 3\,044\,065 \text{ грн}$$

NPV_- ; NPV_+ – значення вартість інвестиції змінює зі «+» на «-».

Розрахунок внутрішньої ставки доходності:

$$IRR = 25 + \frac{6751557}{6751557 - 3044065} \times (90 - 25) = 143.37\%$$

Внутрішня норма доходності даного інвестиційного проекту дорівнюється 143.37%.

Висновки до розділу 3

Для покращення фінансового стану підприємства, підвищення рентабельності його роботи пропонується провести диверсифікацію видів діяльності. Розрізняють такі види диверсифікації: вертикальна (концентрична), горизонтальна та конгломеративна диверсифікація.

Вертикальна диверсифікація — коли підприємство починає виробляти товари, які в технологічному та маркетинговому аспекті пов'язані з існуючими товарами фірми.

Переваги вертикальної диверсифікації: поєднання координації дій з великими можливостями контролю; стабільність господарських зв'язків у межах підприємства; гарантовані поставки матеріально-технічних ресурсів; тісний контакт з кінцевими споживачами.

Недоліки: взаємозалежність підрозділів підприємства, що в разі негативних зовнішніх змін погіршує становище підприємства; обмежений ринок збуту призводить до зменшення впливу конкуренції: необхідність удосконалення потребує значних витрат, що, врешті, призводить до перевищення вартості ресурсів за середньою ринковою ціною. Як наслідок указаних недоліків спостерігається зниження рівня вертикальної диверсифікації.

Горизонтальна диверсифікація передбачає вихід у нові сфери бізнесу, які пов'язані із задоволенням потреб для існуючих клієнтів (споживачів) фірми. Підприємство, що виготовляє певний вид товару або послуги, може отримати інформацію від своїх споживачів щодо необхідності в інших видах товарів та послуг і користуватися цією можливістю. Саме в цьому полягають переваги горизонтальної диверсифікації, що дає змогу різнобічно врахувати

потреби споживачів, при цьому досягається ефект синергізму— сукупність видів діяльності дає значніший ефект, ніж окремі види діяльності.

Конгломеративна диверсифікація— вихід у нові види бізнесу, які жодним чином не пов'язані ні з існуючою технологією, ні з потребами існуючих у фірми споживачів. Такий вид диверсифікації потребує найбільших фінансових витрат і доступний лише великим підприємствам.

Даний проект представляє собою відкриття у м. Дніпро кафе-морозиво «LASUN-ice». Кафе створюється з метою продажу якісного морозива з індивідуальним підходом до кожного клієнта.

Для відкриття бізнесу необхідні первісні вкладення 324.686 тис. грн. Якщо пропонувати звичайний асортимент продукції, річний чистий прибуток від впровадження заходу становитиме 419150.5 грн. Внутрішня ставка доходності заходу -79.98%.

Для покращення показників ефективності впровадження даного заходу було запропоновано здійснити оптимізацію асортименту продукції кафе. Це задача лінійного програмування і була вирішена за допомогою симплексного методу, який реалізовано в надбудові програмі Excel — пошук рішення.

Таким чином, оптимальний добовий асортимент продукції складається з 360 порцій – м'якого морозива, 47 порцій = натурального (органік) морозива, 47 порцій – дитячого морозива, 152 порції – фруктового десерту з морозивом, 86 – порцій – торту- морозива з різними добавками, 682 порції кави з морозивом, 798 порції – чаю з морозивом, 13 порцій – супер міксу, який виготовляється індивідуально.

При розрахунку прибутку від впровадження даного заходу зауважимо, що півроку(взимку) краще продається м'яке морозиво, влітку його споживання зменшується в 2 рази. Крім того, додамо у формулу коефіцієнт, який враховує відвідуваність кафе. Приймаємо його на рівні 80%. Коефіцієнт сезонності -0.5.

Розрахунок річного прибутку (Пріч) після оптимізації асортименту продукції наведено нижче:

Пріч= Пден x Кд x Квідв x К сез

Пріч= 35810 x 365 x 0.8 x 0.5=5 228 260 грн.

Враховуючи витрати на заробітну плату з ЄСВ, електроенергію, оренду і т.і. (табл.3.7), загальний прибуток (ВП) від впровадження кафе становить:

ВП =5 228 260 – 815 707.8= 4 412 552.2 грн

Податок на прибуток =0.18 x 4 412 552.2 = 794 259.4 грн.

Чистий прибуток = 4 412 552.2-794 259.4=3 618 292.8 грн.

Запропонована в роботі модель дозволяє диверсифікувати асортимент продукції таким чином, щоб отримати максимальний прибуток з урахуванням існуючих обмежень.

Внутрішня норма доходності даного інвестиційного проекту дорівнюється 143.37%.

РОЗДІЛ 4

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ ЩОДО ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ПІДПРИЄМСТВА

4.1 Результати наукових досліджень та підсумки процесу розробки шляхів управління прибутком підприємства

Результати наукових досліджень щодо удосконалення процесу управління прибутком підприємства ТОВ „Ласунка” на базі оптимізації асортименту продукції нового виду діяльності підприємства представлені в таблиці 4.1.

Таблиця 4.1

Результати наукових досліджень щодо удосконалення управління прибутком підприємства

Напрямок дослідження	Реалізація запропонованого підходу	Наукова новизна дослідження щодо управління прибутком підприємства
Підвищення рівня управління прибутком підприємства	Запропоновані і обґрунтовані інвестиційні проекти, спрямовані на підвищення рівня прибутковості підприємства	Встановлено особливості процесу управління прибутком в ринкових умовах та удосконалено механізм управління прибутком підприємства на базі диверсифікації видів діяльності підприємства з визначенням оптимального асортименту продукції з урахуванням існуючих обмежень.
Удосконалено механізм управління прибутком на основі вибору оптимального асортименту продукції підприємства	Оптимізація асортименту продукції з метою максимізації прибутку.	Розроблено модель вибору оптимального асортименту продукції підприємства на базі максимізації цільової функції (максимізації прибутку) при врахуванні існуючих обмежень щодо не перевищення визначеної суми витрат, ефективності використання різного виду ресурсів та інші.

4.2. Складення прогнозного балансу та розрахунок прогнозних показників фінансового стану підприємства

За наслідками аналізу діяльності підприємства і розробки заходів щодо удосконалення процесу управління прибутком підприємства складемо прогнозний баланс (таблиця 4.2-4.3) і порівняємо отримані прогнозні фінансові результати роботи підприємства з фінансовими результатами звітнього року.

За рахунок нерозподіленого прибутку в сумі 324 686 гривень було закуплено обладнання для створення кафе нового типу і підприємство мало змогу здійснити свою інвестиційну стратегію, а саме, відкриття кафе, що дало йому змогу за рахунок впровадження в дію нового виду діяльності підприємства створити нові робочі місця, збільшити обсяг реалізації продукції підприємства, отримати додатковий прибуток в сумі 419150.5 грн. і збільшити вартість основних фондів на цю суму.

Розробка асортименту продукції в кафе супроводжувалась вибором його оптимальної структури на базі вирішення економіко-математичної моделі оптимізації асортименту продукції. При вирішенні даної моделі були враховані обмеження щодо не перевищення витрат визначеної суми, обмеження щодо ефективності використання різного виду ремурсів, обмеження щодо не перевищення часу на приготування продукції (при цьому рішення даної моделі повинно бути позитивним та цілочисельним). Визначення оптимального асортименту продукції дозволило збільшити отриманий прибуток підприємства до 3 618 292.8 грн. Внутрішня норма доходності даного інвестиційного проекту дорівнюється 143.37%.

За рахунок додатково отриманого прибутку підприємство повністю погасить заборгованість по щаробітній платі працівникам, а залишок цього прибутку буде віднесено на статтю «Нерозподілений прибуток».

На базі цих даних складемо прогнозний баланс підприємства.

Таблиця 4.2

Прогнозний баланс підприємства (актив)

Актив	Код	Звітний період	Прогноз
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	539	539
первісна вартість	011	3584	3584
знос	012	(3045)	(3045)
Незавершені капіальні інвестиції	020	38380	38 380
Основні засоби:			
залишкова вартість	030	134 044	134 345
первісна вартість	031	430 785	431 109
знос	032	(296 741)	(296764)
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040		
інші фінансові інвестиції	045		
Довгострокова дебіторська заборгованість	050		
Інші необоротні активи	070		
Усього за розділом I	080	172 963	173 264
II. Оборотні активи			
Запаси			
виробничі запаси	100	110 946	110 946
завершене виробництво	120	21	21
готова продукція	130	4 424	1617
товари	140	15 982	15 982
Векселі одержані	150		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги:			
чиста реалізаційна вартість	160	170 216	170 216
первісна вартість	161		
резерв сумнівних боргів	162	()	()
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170	28 945	28 945
у т.ч. податок на прибуток		1 615	1 615
з нарахованих доходів	190		
із внутрішніх розрахунків	200		
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	41 347	41 347
Поточні фінансові інвестиції	220		
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230	114 070	113 746
в іноземній валюті	240		
Рахунки в банках		114 070	113 746
Інші оборотні активи	250	286	286
Витрати майбутніх періодів	260		
Усього за розділом II	270	486 237	483106
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття			
Баланс	280	659 200	656 370

Прогнозний баланс підприємства (пасив)

Пасив	Код рядка	Звітний період	Прогноз
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Статутний капітал	300	288 500	288 500
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		324
Інший додатковий капітал	330		
Резервний капітал	340		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	237 197	237429
Неоплачений капітал	360	()	()
Вилучений капітал	370	()	()
Усього за розділом I	380	525 697	526 253
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Забезпечення виплат персоналу	400		
Інші забезпечення	410		
Цільове фінансування	420		
Довгострокові кредити банків	440		
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460		
Інші довгострокові зобов'язання	470		
Усього за розділом II	480	0	0
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	500		
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520		
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	109 208	109 208
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540		
з бюджетом	550	699	699
з позабюджетних платежів	560		
зі страхування	570	747	
з оплати праці	580	2 639	
з учасниками	590		
поточні забезпечення	600	3 024	3 024
Інші поточні зобов'язання	610	17 186	17 186
Усього за розділом III	620	133 503	130117
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття			
ВЧиста вартість активів недержавного Пенсійного фонду			
Баланс	640	659 200	656370

Розрахуємо прогнозні показники фінансового стану підприємства, порівняємо їх з фактичними даними, результати зведемо в таблицю 4.5.

Для розрахунку коефіцієнтів рентабельності роботи підприємства необхідно визначити прогнозний чистий прибуток роботи підприємства в наступному році. Для цього за базу візьмемо дані виручки від реалізації та собівартості продукції звітного року і скорегуємо їх на запропоновані зміни:

Чиста виручка від реалізації продукції прогнозна = 1 348 773 000 + 5 226 260 = 1 353 130 000 грн.

Собівартість продукції = 923 049 000 грн.

Валовий прибуток = 430 081 грн

Податок на прибуток = 77 415 грн

Чистий прибуток з врахуванням первісних інвестицій на відкриття закладу = 352 666 грн.

Таблиця 4.5

Прогнозні показники фінансового стану підприємства

Показники	2020 рік	Прогноз
Коефіцієнт автономії	0.78	0.802
Коефіцієнт маневреності	0,745	0.671
Коефіцієнт покриття	3,64	3.713
Коефіцієнт термінової ліквідності	3.11	2.725
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0.85	0.874
Коефіцієнт платоспроможності	3,64	3.713
Коефіцієнт фінансової стійкості	0.78	0.802
Рентабельність активів, %	15.80	53.73
Рентабельність власного капіталу, %	19.8	67.01
Рентабельність реалізації, %	7.72	47.72

Аналізуючи прогнозні показники фінансових коефіцієнтів, які були отримані в результаті розрахунку впливу на фінансовий стан підприємства

удосконалення процесу управління прибутком підприємства, необхідно відмітити, що значення всіх фінансових коефіцієнтів зросли. Лише коефіцієнт маневреності зменшився, але до рівня, який значно перевищує нормативний.

Підприємство зробило великий крок до досягнення позитивних змін. Так всі коефіцієнти рентабельності (рентабельність активів, рентабельність власного капіталу, рентабельність реалізації) збільшилися більш ніж в три рази. Так, коефіцієнт рентабельності власного капіталу збільшився до 67.01% що доказує своєчасність впровадження обраної стратегії розвитку підприємства.

Висновки до розділу 4

Було застосовано ряд методичних підходів щодо удосконалення процесу управління прибутком підприємства, а саме, удосконалено механізм управління прибутком підприємства на базі диверсифікації видів діяльності підприємства з одночасною оптимізацією асортименту диверсифікованої продукції.

За рахунок додатково отриманого прибутку підприємство погасило свою заборгованість з оплати праці та страхування. Невикористана сума прибутку поповнила статтю „Нерозподілений прибуток”, де підприємство накопичує кошти для впровадження більш масштабних заходів свого подальшого розвитку.

Аналізуючи прогностичні показники фінансових коефіцієнтів, які були отримані в результаті розрахунку впливу на фінансовий стан підприємства удосконалення процесу управління прибутком підприємства, необхідно відмітити, що значення всіх фінансових коефіцієнтів зросли. Лише коефіцієнт маневреності зменшився, але до рівня, який значно перевищує нормативний.

Всі коефіцієнти рентабельності (рентабельність активів, рентабельність власного капіталу, рентабельність реалізації) збільшилися майже в три рази.

Так, коефіцієнт рентабельності власного капіталу збільшився до 67.01%, що доказує своєчасність впровадження обраної стратегії розвитку підприємства.

ВИСНОВКИ

Управління інвестиційною діяльністю промислового підприємства включає:

- розробку стратегії розвитку підприємства (визначення мети і завдань подальшого розвитку підприємства);
- формування бази інвестиційних проектів для досягнення стратегічних цілей підприємства з визначенням їх ефективності за різними критеріями;
- пошук джерел фінансування інвестиційних проектів з визначенням вартості їх залучення;
- вибір оптимального варіанту інвестиційного розвитку підприємства з врахуванням стратегічної мети розвитку підприємства;
- реалізація інвестиційних проектів, включених до оптимального плану інвестиційного розвитку підприємства,
- визначення ефективності обраної стратегії інвестиційного розвитку підприємства.

Серед основних моделей прийняття загальних інвестиційних рішень класифікують:

1. Обов'язкові інвестиції, тобто ті, які необхідні для продовження діяльності компанії:

- рішення для зменшення шкоди навколишньому середовищу;
- покращення умов праці до державних стандартів.

2. Рішення, спрямовані на зниження витрат:

- рішення для вдосконалення використовуваних технологій;
- підвищення якості продукції, робіт, послуг;
- удосконалення організації та управління роботою.

3. Рішення, спрямовані на розширення та оновлення компанії:

- інвестиції в нове будівництво (будівництво об'єктів, які матимуть статус юридичної особи);
- інвестиції в розширення компанії (будівництво об'єктів в нових районах);

- інвестиції в реконструкцію підприємства (будівництво на існуючих площах з частковою заміною обладнання);

- інвестиції в технічне переоснащення (заміна та модернізація обладнання).

4. Рішення про придбання фінансових активів:

- рішення, спрямовані на формування стратегічних альянсів (синдикатів, консорціумів тощо);

- рішення для придбання;

- рішення щодо використання складних фінансових інструментів в операціях з основними засобами.

5. Рішення для розвитку нових ринків і послуг.

На сьогодні інвестиційну діяльність українських підприємств обмежують такі основні чинники:

- незадовільний стан технічної бази підприємств;

- недосконала нормативно-правова база, що регулює інвестиційні процеси;

- низька прибутковість інвестицій в основний капітал;

- складний механізм отримання кредитів для реалізації інвестиційних проектів;

- недостатній попит на продукцію;

- висока вартість комерційного кредиту;

- інвестиційні ризики;

- невизначеність економічної ситуації в країні;

- нестача власних фінансових ресурсів.

І Україна впритул наблизилась ще до однієї проблеми – нестача кваліфікованих кадрів.

Ласунка» — український виробник морозива, тортів, сирків та інших молочних продуктів; заснований 1997 року за адресою: 49127, Дніпропетровська обл., місто Дніпро, Самарський район, вул. Гаванська, будинок 14. Один з найбільших виробників морозива в Україні.

Види діяльності.

Основний:

10.52 Виробництво морозива

Інші:

10.13 Виробництво м'ясних продуктів

10.51 Перероблення молока, виробництво масла та сиру

10.89 Виробництво інших харчових продуктів, не віднесених до інших угруповань.

В компанії працюють понад 1000 людей, це група з п'яти підприємств. Виробництва знаходяться в містах: Дніпро, Тернопіль, Нікополь.

Головне завдання, яке ставить перед собою фінансовий аналітик, — прогнозування майбутньої платоспроможності та прибутковості підприємства. Для цього аналізуються всі можливі фактори, які можуть вплинути на платоспроможність та прибутковість. На практиці використовуються різні моделі аналізу: дискримінантний та регресійний аналіз, комплексна оцінка на основі розрахунку окремих фінансових показників тощо.

Найтипівіший підхід до оцінки прибутковості підприємств, який застосовується провідними європейськими банками, включає розрахунок таких основних блоків показників:

ліквідності та платоспроможності, які характеризують структуру капіталу та майна підприємства;

прибутковості та самофінансування (поточні та прогнозні).

Більшість показників діяльності підприємства мала позитивну динаміку у період 2018 – 2020 років. Проаналізувавши господарську діяльність по підприємству слід відмітити, що для покращення фінансового стану підприємства необхідно розробити ефективну інвестиційну стратегію його розвитку з метою отримання максимального прибутку і збільшення ринкової вартості підприємства.

Для покращення фінансового стану підприємства, підвищення рентабельності його роботи пропонується провести диверсифікацію видів

діяльності. Розрізняють такі види диверсифікації: вертикальна (концентрична), горизонтальна та конгломеративна диверсифікація.

Вертикальна диверсифікація — коли підприємство починає виробляти товари, які в технологічному та маркетинговому аспекті пов'язані з існуючими товарами фірми.

Переваги вертикальної диверсифікації: поєднання координації дій з великими можливостями контролю; стабільність господарських зв'язків у межах підприємства; гарантовані поставки матеріально-технічних ресурсів; тісний контакт з кінцевими споживачами.

Недоліки: взаємозалежність підрозділів підприємства, що в разі негативних зовнішніх змін погіршує становище підприємства; обмежений ринок збуту призводить до зменшення впливу конкуренції: необхідність удосконалення потребує значних витрат, що, врешті, призводить до перевищення вартості ресурсів за середньою ринковою ціною. Як наслідок указаних недоліків спостерігається зниження рівня вертикальної диверсифікації.

Горизонтальна диверсифікація передбачає вихід у нові сфери бізнесу, які пов'язані із задоволенням потреб для існуючих клієнтів (споживачів) фірми. Підприємство, що виготовляє певний вид товару або послуги, може отримати інформацію від своїх споживачів щодо необхідності в інших видах товарів та послуг і користування цією можливістю. Саме в цьому полягають переваги горизонтальної диверсифікації, що дає змогу різнобічно врахувати потреби споживачів, при цьому досягається ефект синергізму— сукупність видів діяльності дає значніший ефект, ніж окремі види діяльності.

Конгломеративна диверсифікація— вихід у нові види бізнесу, які жодним чином не пов'язані ні з існуючою технологією, ні з потребами існуючих у фірми споживачів. Такий вид диверсифікації потребує найбільших фінансових витрат і доступний лише великим підприємствам.

Даний проект представляє собою відкриття у м. Дніпро кафе-морозиво «LASUN-ice». Кафе створюється з метою продажу якісного морозива з

індивідуальним підходом до кожного клієнта.

Для відкриття бізнесу необхідні первісні вкладення 324.686 тис. грн. Якщо пропонувати звичайний асортимент продукції, річний чистий прибуток від впровадження заходу становитиме 419150.5 грн. Внутрішня ставка доходності заходу -79.98%.

Для покращення показників ефективності впровадження даного заходу було запропоновано здійснити оптимізацію асортименту продукції кафе. Це задача лінійного програмування і була вирішена за допомогою симплексного методу, який реалізовано в надбудові програмі Excel — пошук рішення.

Таким чином, оптимальний добовий асортимент продукції складається з 360 порцій – м'якого морозива, 47 порцій = натурального (органік) морозива, 47 порцій – дитячого морозива, 152 порції – фруктового десерту з морозивом, 86 – порцій – торту- морозива з різними добавками, 682 порції кави з морозивом, 798 порції – чаю з морозивом, 13 порцій – супер міксу, який виготовляється індивідуально.

При розрахунку прибутку від впровадження даного заходу зауважимо, що півроку(взимку) краще продається м'яке морозиво, влітку його споживання зменшується в 2 рази. Крім того, додамо у формулу коефіцієнт, який враховує відвідуваність кафе. Приймаємо його на рівні 80%. Коефіцієнт сезонності -0.5.

Розрахунок річного прибутку (Пріч) після оптимізації асортименту продукції наведено нижче:

$$\text{Пріч} = \text{Пден} \times \text{Кд} \times \text{Квідв} \times \text{К сез}$$

$$\text{Пріч} = 35810 \times 365 \times 0.8 \times 0.5 = 5\,228\,260 \text{ грн.}$$

Враховуючи витрати на заробітну плату з ЄСВ, електроенергію, оренду і т.і. (табл.3.7), загальний прибуток (ВП) від впровадження кафе становить:

$$\text{ВП} = 5\,228\,260 - 815\,707.8 = 4\,412\,552.2 \text{ грн}$$

$$\text{Податок на прибуток} = 0.18 \times 4\,412\,552.2 = 794\,259.4 \text{ грн.}$$

$$\text{Чистий прибуток} = 4\,412\,552.2 - 794\,259.4 = 3\,618\,292.8 \text{ грн.}$$

Запропонована в роботі модель дозволяє диверсифікувати асортимент продукції таким чином, щоб отримати максимальний прибуток з урахуванням існуючих обмежень.

Внутрішня норма доходності даного інвестиційного проекту дорівнюється 143.37%.

Таким чином, було застосовано ряд методичних підходів щодо удосконалення процесу управління прибутком підприємства, а саме, удосконалено механізм управління прибутком підприємства на базі диверсифікації видів діяльності підприємства з одночасною оптимізацією асортименту диверсифікованої продукції.

За рахунок додатково отриманого прибутку підприємство погасило свою заборгованість з оплати праці та страхування. Невикористана сума прибутку поповнила статтю „Нерозподілений прибуток”, де підприємство накопичує кошти для впровадження більш масштабних заходів свого подальшого розвитку.

Аналізуючи прогностні показники фінансових коефіцієнтів, які були отримані в результаті розрахунку впливу на фінансовий стан підприємства удосконалення процесу управління прибутком підприємства, необхідно відмітити, що значення всіх фінансових коефіцієнтів зросли. Лише коефіцієнт маневреності зменшився, але до рівня, який значно перевищує нормативний.

Всі коефіцієнти рентабельності (рентабельність активів, рентабельність власного капіталу, рентабельність реалізації) збільшилися майже в три рази. Так, коефіцієнт рентабельності власного капіталу збільшився до 67.01%, що доказує своєчасність впровадження обраної стратегії розвитку підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Господарський кодекс України: станом на 01 січня 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/514-17>

2. Закон України „Про акціонерні товариства”: Закон України від 17 вересня 2008 № 514-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/514-17>

3. Закон України „Про інвестиційну діяльність”: офіц. Текст прийнятий Верхов. Радою України 18 вересня 1991р. [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1991, № 47, ст.646. –Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/1560-12 (дата звернення: 25.04.14). – Назва з екрана.

4. Закон України «Про внесення змін до Закону України „Про інвестиційну діяльність”: офіц. Текст прийнятий Верхов. Радою України 22 грудня 2011р. [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 36, ст.41 –Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/4218-17 (дата звернення: 25.04.14). – Назва з екрана.

5. Закон України «Про господарські товариства» від 19 вересня 1991 року № 1576-XII // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1991, № 49, ст.682. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1576-12>. – Назва з екрана.

6. Закон України „Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон» від 13 жовтня 1992 року // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 50, ст.676). [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2673-12#Text>. – Назва з екрана.

7. Закон України „Про захист іноземних інвестицій на Україні» від 10 вересня 1991 року // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1991, № 46, ст.616. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1540%D0%B0-12#Text>. – Назва з екрана.

8. Закон України „Про режим іноземного інвестування» від 19 березня 1996 року // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 19, ст. 80). [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/93/96-%D0%B2%D1%80#Text>. – Назва з екрана.

9. Закон України „Про інноваційну діяльність” // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 36, ст.266) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>. – Назва з екрана.

10. Закон України „Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць”: офіц. Текст прийнятий Верх. Радою України 6 вересня 2012р. [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 32, ст.410 – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5205-17> (дата звернення: 25.04.14). – Назва з екрана.

11. Закон України «Про цінні папери і фондовий ринок» від 23 лютого 2006 року № 3480-IV // (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, № 31, ст. 268) . [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3480-15>. – Назва з екрана.

12. Податковий Кодекс України від 02.12.10р. №2755-Режим доступу VI zakon.rada.gov.ua/go/2755-17. – Назва з екрана.

13. Постанова Кабінету Міністрів України № 650 від 18 липня 2012 р. „Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру інвестиційних проектів та проектних (інвестиційних) пропозицій” [Електронний ресурс] // Урядовий кур'єр. - 2012.-№78.-С.5.- Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/650-2012> -(дата звернення: 27.04.14). – Назва з екрана.

14. Аналіз ринку морозива України [Електронний ресурс]– Режим доступу: <http://ar-group.kiev.ua/novosti/19-analiz-rynka-morozhenogo-v-ukraine>

15. Бакаєв Л. О. Кількісні методи в управлінні інвестиціями: Навч. посібник. / Л.О.Бакаєв.— К.: КНЕУ, 2000. — 151 с.
16. Барабаш Ю.О. Застосування економіко-математичних моделей при підтримці прийняття управлінських рішень / Ю.О. Барабаш // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. - № 3, Т. 1. – С. 153-155.
17. Бідник Н.Б. Використання математичних методів і моделей в економіці, фінансах / Н.Б. Бідник // Науковий вісник НЛТУ України. – 2008. - № 18.6. - С. 258-262.
18. Бланк І.А. Управління прибутком./ І.А.Бланк.-К: Ніка-Центр, 2007.- 765 с.
19. Бланк І.А. Фінансовий менеджмент: Навчальний посібник./І.А.Бланк.- Київ: 2001 – 527с.
- 20.Боярко І.М. Інвестиційний аналіз: Навч. посіб. / І.М. Боярко, Л.Л.Гриценко. — К.: Центр учбової літератури, 2011. — 400 с.
21. Бушуєва Ю.Г. Управління прибутком підприємства / Ю.Г. Бушуєва, Б.В. Бурлуцький / Ч.1. 2006. - 209 с.
- 22.Брігхем Є. Основи фінансового менеджменту: Пер. з англ./Є.Брігхем.- Київ: Молодь. 1999. – 1000с.
- 23.Ван Хорн Дж. Основы управления финансами./ Дж. Ван Хорн . -Пер. с англ. под ред. Я.В. Соколова. М.: Финансы и статистика. 2002. – 325 с.
- 24.Гітман Л. Дж. Основы інвестування. Пер. с англ./ Л.Дж. Гітман, М.Д. Джонк. - М.: Діло, 1997. - 1008 с.
- 25.Грабовецький Б.Є. Економічне прогнозування і планування: Навч. посібник. /Б.Є.Грабовецький.— К.: Центр навчальної літератури, 2003. –188 с.
26. ДСТУ4733:2007. Морозиво молочне, вершкове, пломбір. Загальні технічні умови / Нац. стандарт України. – Вид.офіц. – [Чинний від 22.08.2008]. – Київ : Держспоживстандарт України, 2007. – 15с.
- 27.Інвестування: Навч.-метод. посібн. Для сам. вивч. дисц./ А.А.Пересада, О.О.Смірнова, С.В.Онікієнко, О.О.Ляхова. – К.: КНЕУ,2001-251с.

28. Інвестування: Підручник/ В.М. Гриньова, В.О. Коюда, Т.І. Лепейко, О.П. Коюда. – К.: Знання, 2008.-452с.

29. Ковалёв В.В. Финансовый анализ: Управление капиталом. Выбор инвестиций. Анализ отчетности./В.В.Ковалев. – 2-е изд., перераб. И доп. – М.: Финансы и статистика, 1999. – 512 с.

30. Козаченко Г.В. Управління інвестиціями на підприємстві [Текст] / Г.В.Козаченко . – К. Лібра, 2004. – 368 с.

31. Корбут А.А. «Дискретное программирование»/ А.А.Корбут, Ю.Ю. Финкельштейн. – М.: Наука, 1969. –439с.

32. Корнійчук С.К. Інвестологія [Текст] / С.К.Корнійчук. – К.: Атіка , 2004. – 206с.

33. Коробов М.Я. Фінансово-економічний аналіз діяльності підприємств: Навч. посібник – 3-тє вид., перероб. і доп./М.Я.Коробов. – К.: Т-во „Знання”, КОО, 2002. – 294с.

34. Методичні рекомендації щодо оцінки ефективності інвестиційних проектів та їх відбору для фінансування. - М., 1994.

35. Мельник В.М. Основи економічного аналізу./В.М.Мельник.–Навч. посібник. – К.: „Кондор”–2003.-128с.

36. Минх Є.В. Економічний аналіз: Навч. посібник./Є.В.Минх, І.Д. Ференс. –Львів: „АрміяУкраїни”, 2006.–240с.

37. Минх Є.В. Економічний аналіз на промисловому підприємстві./ Є.В.Минх, П.Ю.Буряк.–Львів:Світ, 2005.–208с.

38. Мельник В.М. Основи економічного аналізу./ В.М.Мельник.–Навч. посібник. – К.: „Кондор”–2003.-128с.

39. Мойсеєнко І.П. Інвестування: Навч. посібн./ І.П.Мойсеєнко.- К.: Знання, 2006.- 490с.

40. Нікбахт Е., Гроппеллі А. Фінанси / Пер. з англ. В.Ф.Овсієнка, В.Я. Мусієнка.-К.: Основи, 1993.- 383с.

41. Пересада А. А. Інвестиційний аналіз: Навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. / А.А. Пересада, С.В. Онікієнко, Ю.М. Коваленко. - К.: КНЕУ, 2003. — 134 с.

42. Пересада А.А. Інвестиційний процес в Україні./А.А.Пересада. – К.: Лібра, 1998.– 392с.

43. Пересада А.А. Інвестування: Навч.-метод. посібн. Для сам. вивч. дисц./ А.А.Пересада, О.О.Смірнова, С.В.Онікієнко, О.О.Ляхова. – К.: КНЕУ, 2001-251с.

44. Соколик С.А. Аналіз вигід і витрат: Практ. посібник./С.А.Соколик, О.А. Клієвич. – К.: Основи, 2006.–175с.

45. Соляник Л.Г. Економічний аналіз: Навчальний посібник./Л.Г.Соляник. - Дніпропетровськ: НГУ, 2003. - 199 с.

46. Терещенко О.О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання. Навч. посібник. /О.О.Терещенко - К.: КНЕУ, 2003. - 554с.

47. Терещенко О.О. Фінансова санація і банкрутство підприємств: Навч. посібник. /О.о.Терещенко.- К.: КНЕУ, 2000. - 452с.

48. Управление инвестициями. Учебное пособие / Под эгидой Британского фонда Ноу-Хау подготовлено Компанией Кадоган Файненшал (Лондон), – К.: 1996. – 135 с.

49. Фінансова діяльність підприємства: Підручник / Бандурка О.М., Коробов М.Я., Орлов П.І., Петрова К.Я. – 2-ге вид., перероб. і доп.. – К.: Либідь, 2002. - 384с.

50. Чумаченко М.Г. Економічний аналіз: Навч. посібник. /М.Г.Чумаченко Болюх М.А., Бурчевський В.З.– Вид. 2-ге, перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2003. – 556с.

51. Шарп У. Інвестиції: Пер. з англ. /У.Шарп, Г. Александер, Дж. Бейлі. - М.: ИНФРА-М, 2009 - 1028 с.

52. Штефан Н.М., Драпалюк О.І. Оцінка впливу нових фінансових технологій, інструментів та інститутів на сталість розвитку фінансових ринків та економіки в цілому. « Ефективна економіка», 2021, № 12. - URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=9728> (дата звернення: 04.01.2022). DOI: 10.32702/2307-2105-2021.12.84

Додаток А

Баланс підприємства на 31.12. 2020 року (актив), тис. грн

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	1343	539
первісна вартість	011	3572	3584
знос	012	(2229)	(3045)
Незавершені капіальні інвестиції	020	585	38 380
Основні засоби:			
залишкова вартість	030	119 305	134 044
первісна вартість	031	352 976	430 785
знос	032	(233 671)	(296741)
Довгострокові біологічні активи:			
справедлива (залишкова) вартість	035		
первісна вартість	036		
накопичена амортизація	037	()	()
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040		
інші фінансові інвестиції	045		
Довгострокова дебіторська заборгованість	050		
Інші необоротні активи	070		
Усього за розділом I	080	121 233	172 963
II. Оборотні активи			
Запаси			
виробничі запаси	100	29 774	110 946
завершене виробництво	120	10 888	21
готова продукція	130	2 886	4 424
товари	140	14 013	15 982
Векселі одержані	150		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги:			
чиста реалізаційна вартість	160	207 426	170 216
первісна вартість	161		
резерв сумнівних боргів	162	()	()
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170	20 410	28 945
у т.ч. податок на прибуток		952	1 615
з нарахованих доходів	190		
із внутрішніх розрахунків	200		
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	41 359	41 347
Поточні фінансові інвестиції	220		
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230		
в іноземній валюті	240		
Рахунок в банках		93 980	114 070
Інші оборотні активи	250	1 272	286
Витрати майбутніх періодів	260		
Усього за розділом II	270	421 988	486 237
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття			
Баланс	280	543 221	659 200

Баланс підприємства на 31.12. 2020 року (пасив)

Пасив	Код рядка	На початок звітнього періоду	На кінець звітнього періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Статутний капітал	300	238 500	288 500
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		
Інший додатковий капітал	330		
Резервний капітал	340		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	183 090	237197
Неоплачений капітал	360	()	()
Вилучений капітал	370	()	()
Усього за розділом I	380	421 590	525 697
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Забезпечення виплат персоналу	400		
Інші забезпечення	410		
Цільове фінансування	420		
Довгострокові кредити банків	440		
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460		
Інші довгострокові зобов'язання	470		
Усього за розділом II	480	0	0
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	500		
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520		
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	87 331	109 208
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540		
з бюджетом	550	762	699
з позабюджетних платежів	560		
зі страхування	570	999	747
з оплати праці	580	3 626	2 639
з учасниками	590		
поточні забезпечення	600	3 028	3 024
Інші поточні зобов'язання	610	16 064	17 186
Усього за розділом III	620	121 631	133 503
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття			
ВЧиста вартість активів недержавного Пенсійного фонду			
Баланс	640	543 221	659 200

Додаток С

Баланс підприємства на 31.12. 2019 року (актив), тис. грн

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	897	1343
первісна вартість	011	3328	3572
знос	012	(2 431)	(3045)
Незавершені капіальні інвестиції	020	585	585
Основні засоби:			
залишкова вартість	030	111 599	119 305
первісна вартість	031	325 961	352 976
знос	032	(214 362)	(233 671)
Довгострокові біологічні активи:			
справедлива (залишкова) вартість	035		
первісна вартість	036		
накопичена амортизація	037	()	()
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040		
інші фінансові інвестиції	045		
Довгострокова дебіторська заборгованість	050		
Інші необоротні активи	070		
Усього за розділом I	080	121 219	121 233
II. Оборотні активи			
Запаси			
виробничі запаси	100	27 341	29 774
завершене виробництво	120	10 888	10 888
готова продукція	130	2 399	2 886
товари	140	10 137	14 013
Векселі одержані	150		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги:			
чиста реалізаційна вартість	160	201 206	207 426
первісна вартість	161		
резерв сумнівних боргів	162	()	()
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170	20 410	20 410
у т.ч. податок наприбуток	180	902	952
з нарахованих доходів	190		
із внутрішніх розрахунків	200		
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	41 329	41 359
Поточні фінансові інвестиції	220		
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230		
в іноземній валюті	240		
Рахунок в банках		64 905	93 980
Інші оборотні активи	250	1 272	1 272
Витрати майбутніх періодів	260		
Усього за розділом II	270	379 887	421 988
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття			
Баланс	280	501 106	543 221

Баланс підприємства на 31.12. 2019 року (пасив)

Пасив	Код рядка	На початок звітнього періоду	На кінець звітнього періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Статутний капітал	300	238 500	238 500
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		
Інший додатковий капітал	330		
Резервний капітал	340		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	172 494	183 090
Неоплачений капітал	360	()	()
Вилучений капітал	370	()	()
Усього за розділом I	380	410 994	421 590
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення			
Забезпечення виплат персоналу	400		
Інші забезпечення	410		
Цільове фінансування	420		
Довгострокові кредити банків	440		
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460		
Інші довгострокові зобов'язання	470		
Усього за розділом II	480	0	0
III. Поточні зобов'язання і забезпечення			
Короткострокові кредити банків	500		
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520		
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	80 004	87 331
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540		
з бюджетом	550	682	762
з позабюджетних платежів	560		
зі страхування	570	809	999
з оплати праці	580	3 261	3 626
з учасниками	590		
поточні забезпечення	600	3 004	3 028
Інші поточні зобов'язання	610	12 352	16 064
Усього за розділом III	620	90 112	121 631
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття			
ВЧиста вартість активів недержавного Пенсійного фонду			
Баланс	640	501 106	543 221

І. Фінансові результати підприємства за 2020 -2019 роки, тис. грн

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010		
Податок на додану вартість	015		
Акцизний збір	020		
	025		
Інші вирахування з доходу	030		
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	1 348 773	1 319 132
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	923 049	959 836
Валовий :			
прибуток	050	425 724	395 296
збиток	055		
Інші операційні доходи	060	39 919	16 424
Адміністративні витрати	070	45 162	45 018
Витрати на збут	080	258 105	201 555
Інші операційні витрати	090	31 936	24 254
Фінансові результати від операційної діяльності :			
прибуток	100	130 440	104 893
збиток	105		
Доход від участі в капіталі	110		
Інші фінансові доходи	120	2 170	2 989
Інші доходи	130		
Фінансові витрати	140	5 800	7297
Втрати від участі в капіталі	150		
Інші витрати	160		
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:			
прибуток	170	126 828	100 585
збиток	175		
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	22 721	18 354
Фінансові результати від звичайної діяльності :			
прибуток	190		
збиток	195		
Надзвичайні :			
доходи	200		
витрати	205		
Податки з надзвичайного прибутку	210		
Чистий :			
прибуток	220	104 107	82231
збиток	225		

I. Фінансові результати підприємства за 2019 -2018 роки, тис. грн

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010		
Податок на додану вартість	015		
Акцизний збір	020		
	025		
Інші вирахування з доходу	030		
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	1 319 132	1 290 130
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	959 836	968 360
Валовий :			
прибуток	050	395 296	321 770
збиток	055		
Інші операційні доходи	060	16 424	14 242
Адміністративні витрати	070	45 018	43 901
Витрати на збут	080	201 555	195 157
Інші операційні витрати	090	24 254	16 540
Фінансові результати від операційної діяльності :			
прибуток	100	104 893	80 414
збиток	105		
Доход від участі в капіталі	110		
Інші фінансові доходи	120	2 989	3 198
Інші доходи	130		
Фінансові витрати	140	7 297	8 171
Втрати від участі в капіталі	150		
Інші витрати	160		
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:			
прибуток	170	100 585	75 441
збиток	175		
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	18 354	13 579
Фінансові результати від звичайної діяльності :			
прибуток	190		
збиток	195		
Надзвичайні :			
доходи	200		
витрати	205		
Податки з надзвичайного прибутку	210		
Чистий :			
прибуток	220	82231	61 862
збиток	225		

Ректору
Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка»
Азюковському О.О.

**ЗАМОВЛЕННЯ
на виконання кваліфікаційної роботи**

Просимо Вас надати можливість студенту групи 072м-20-1 Інституту економіки Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» за спеціальністю 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» за спеціалізацією «Корпоративний фінансовий менеджмент» Драпалюку Олегу Ігоровичу виконати кваліфікаційну роботу на тему «Управління інвестиційною діяльністю підприємств (на прикладі ТОВ «Ласунка»)».

Тема роботи є актуальною для підприємства, тому що дозволить науково обґрунтувати методичні підходи та моделі управління інвестиційною діяльністю підприємства, дозволить їх реалізувати в умовах конкретного підприємства і розробити необхідні заходи щодо підвищення ефективності використання власного капіталу підприємства.

Директор ТОВ «Ласунка»

РЕЦЕНЗІЯ

на кваліфікаційну роботу
студента Національного технічного університету
«Дніпровська політехніка» зі спеціальності
072 «Фінанси, банківська справа та страхування»
Інституту економіки
на тему «Управління інвестиційною діяльністю підприємства
(на прикладі ТОВ «Ласунка»)».

Драпалюка Олега Ігоровича

Кваліфікаційна робота присвячена актуальній темі і має практичне значення для підприємств України. Зміст дипломної роботи відповідає назві, завданню, по структурі і по змісту.

У вступі обґрунтовується актуальність обраної теми дипломної роботи, визначаються мета і задачі дослідження, формується практична значимість рекомендацій і пропозицій.

В першому розділі роботи визначено сутність, значення, склад та етапи процесу розробки інвестиційної стратегії підприємств, визначено ключові чинники, що визначають ефективність обраної стратегії.

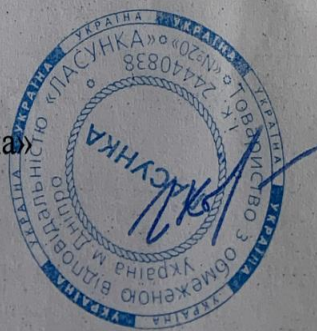
Другий розділ роботи присвячений аналізу ефективності управління інвестиційною стратегією підприємства, визначено можливі джерела фінансування інвестиційного розвитку підприємства.

В третьому розділі визначено особливості інвестиційної стратегії підприємства на базі диверсифікації видів діяльності. Виконано обґрунтування вибору оптимального асортименту продукції підприємства.

Наведені висновки і пропозиції мають конкретний характер, повністю впливають з аналізу, проведеного в роботі. Виконані розрахунки та дослідження можуть мати практичне застосування в подальшій діяльності підприємства при обґрунтуванні стратегії його інвестиційного розвитку.

Кваліфікаційна робота заслуговує оцінки «добре».

Директор ТОВ «Ласунка»

ВІДЗИВ
на дипломну роботу студента групи 072м-20-1
Драпалюка Олега Ігоровича
«УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА
(на прикладі ТОВ «Ласунка»)», яка представлена для присвоєння
кваліфікації магістра зі спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та
страхування» за спеціалізацією «Корпоративний фінансовий
менеджмент».

1. Мета дипломної роботи – удосконалення методів управління інвестиційною діяльністю підприємства.

2. Обрана тема актуальна у зв'язку з тим, що ґрунтовний вибір доцільних методів оцінювання ефективності інвестиційних проектів підприємства є аналітичною базою для забезпечення сталого розвитку підприємства у довгостроковій перспективі. А управління інвестиційною діяльністю підприємства дозволить вибрати оптимальний варіант його розвитку.

3. Тема магістерської кваліфікаційної роботи безпосередньо пов'язана з об'єктом діяльності магістра спеціальності «Фінанси, банківська справа та страхування» за спеціалізацією «Корпоративний фінансовий менеджмент» - управління прибутком підприємств

4. Задачі кваліфікаційної роботи містять елементи наукового дослідження, що відповідає вимогам освітньо-кваліфікаційної характеристики магістра.

5. Автором удосконалено методичні підходи щодо управління інвестиційною діяльністю підприємств.

6. Робота з керівником роботи та інновації запропонованих рішень. Студент Драпалюк О.І. регулярно відвідував консультації та виконував роботу самостійно. **Кваліфікаційна робота** містить обґрунтування напрямків удосконалення методів управління інвестиційною діяльністю підприємства на базі вибору оптимального варіанту його розвитку за рахунок оптимізації асортименту продукції **10 балів.**

7. Самостійність при виконанні та оформленні результатів досліджень. Ступінь самостійності при виконанні кваліфікаційної роботи ст. Драпалюка О.І. достатньо висока та заслуговує на оцінку **10 балів.**

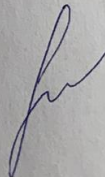
8. Виконання презентації. Презентація віддзеркалює основні положення кваліфікаційної роботи та оцінюється науковим керівником у **18 балів.**

9. Дотримання стандартів. Оформлення пояснювальної записки виконано у відповідності зі стандартами ЄСКД і заслуговує **10 балів.**

10. Робота Драпалюка О.І. виконана на замовлення підприємства та отримала позитивну оцінку його керівництва.

Таким чином констатуємо, що кваліфікаційна робота Драпалюка О.І. рекомендується до захисту з оцінкою 48 балів.

Керівник кваліфікаційної
роботи магістра
к. т. н., доцент

Н.М. Штефан